

فهرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوما به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفا جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

سی و سه خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

دوشنبه ۱۳۹۹/۰۵/۱۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِهٍ خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلًا صَالِحًا؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز **خبر** در آزمون هر که را افزون **خبر** جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل **آگهیست** هر که **آگه** تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رفج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۱۳ / مرداد / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. نگاه تاریخی به قراردادهای خارجی ایران
۲. استراتژی تقسیم منافع
۳. بخش خصوصی نامحرم است؟
۴. امتیاز ویژه ممنوع!
۵. فرصت‌ها و تهدیدات پیش‌رو
۶. نقشه مشترک ایران، چین و روسیه علیه آمریکا و عربستان
۷. رشد مداوم بخش ارتباطات چین در نیمه اول ۲۰۲۰

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۸. ۱۲ مرداد ۱۳۹۹؛ نرخ رسمی همه ارزها ثابت ماند
۹. مدیرکل امور بین‌الملل دفتر ریاست جمهوری: سیاست خارجی مبتنی بر منافع ملی؛ چین یا اروپا فرقی ندارد
۱۰. معاون امور بین‌الملل دانشگاه آزاد: تربیت سفیران انقلاب اسلامی در دستور کار دانشگاه آزاد است
۱۱. «طبل غزا» و گرای اشتباه رسانه‌های غربی درباره چین
۱۲. تحلیل اندیشکده اوراسیا ریویو / فشارهای آمریکا بر ایران نتیجه عکس داشت
۱۳. آسیا تایمز: چین و روسیه مخالف تمدید تحریم تسلیحاتی ایران هستند
۱۴. بازتاب دستگیری سرکرده گروه تروریستی مستقر در آمریکا در تلویزیون چین
۱۵. آمریکا بزرگترین خطر برای روابط بین‌الملل از نگاه چین
۱۶. نخستین پرواز بلند هواپیمای بومی دوزیست چین انجام شد
۱۷. پهپادهای چینی به جنگ ملخ‌ها در پاکستان می‌آیند
۱۸. سکوت ۸ ساله نویسنده چینی برنده نوبل شکست
۱۹. کانادا شرایط را برای تحویل مقام هوآوی به آمریکا آماده می‌داند

- خبرگزاری صدا و سیما:

۲۰. با گسترش استفاده از این نرم افزار / ترامپ، تیک تاک را تحریم می‌کند
۲۱. به دلایل امنیتی / تعویق سرمایه گذاری ۱۷ میلیارد دلاری چین در تونل زیر آبی بالتیک
۲۲. مقام چینی: انگلیس بدون چین آینده‌ای ندارد
۲۳. افتتاح فرودگاهی در آلمان با ۱۰ سال تاخیر

- خبر آنلاین:

۲۴. مروری بر سوابق همکاری ایران با غول شرقی در دوره‌های مختلف / آیا توافق ۲۵ ساله ایران و چین موضوع جدیدی است؟

۲۵. تحویل سیستم‌های اس-۴۰۰ روسیه به چین تکمیل شد

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

۲۶. اندیشکده آمریکایی «خاورمیانه»: آیا امارات قرار است رهبر طرح «یک جاده، یک کمربند» چین در خاورمیانه شود؟ / کشوری که در آستانه‌ی حذف از جاده ابریشم بود، چگونه شانس خود را تا این حد افزایش داده است؟

- بولتن نیوز:

۲۷. بانک مرکزی چین ۲۰ میلیارد یوآن به بازارهای مالی تزریق کرد

- رویداد ۲۴:

۲۸. رویداد ۲۴ گزارش می‌دهد؛ لاریجانی در جاده ابریشم / دیپلمات فیلسوف، توافق ۲۵ ساله ایران و چین را امضا می‌کند؟

۲۹. انتقاد تند مطهری از عدم اعتراض ایران به چینی‌ها

- روزنامه حامیان ولایت:

۳۰. مسیر صحیح توسعه مناسبات اقتصادی با دنیا؛ درهای قدرت اول اقتصادی دنیا به روی ایران باز است / بی‌برنامه‌گی؛ مهمترین مانع برای استفاده از ظرفیت چین

- دیپلماسی ایرانی:

۳۱. رقابت واشنگتن-پکن و رای شرق آسیا / چین کارت ایران را بازی می‌کند

- گسترش:

۳۲. پیشنهادی برای همکاری خودرویی با چین

- خبرگزاری فارس:

۳۳. قدرت نمایی چین به آمریکا با رونمایی از بمب افکن راهبردی «شیان اچ-۶»

- خبرنامه:

- حدیث هفته (۲۰): از امام الهادی علیه السلام: «حوادث ناکوار و ثواب آخرت» (بمناسبت ولادت امام الهادی "ع")

- حدیث هفته (۲۰): از امام الهادی علیه السلام: «نحوه جبران شکست ها» (بمناسبت بمناسبت ولادت امام الهادی "ع")

- روزنامه دنیای اقتصاد:

نگاه تاریخی به قراردادهای خارجی ایران

ایسنا: قرارداد ۲۵ ساله احتمالی میان ایران و چین مدتی است در صدر اخبار رسانه‌ها قرار گرفته و رویکردها نسبت به این قرارداد مختلف بوده است، از حملات تند و تیز تا دفاع‌های سرسختانه. در همین میان نگاه‌ها به گذشته روابط و قراردادهای خارجی ایران نیز خیلی پررنگ شد و عده‌ای با مقایسه تطبیقی عملکرد کشورمان در حوزه قراردادهای بین‌المللی در گذشته نسبت به تکرار نشدن خطاها، در قرارداد جدید هشدار دادند. یکی از نکات مهم در مورد قراردادهای خارجی این است که بتوانیم نگاه شفاف‌تری به کم و کیف آنها داشته باشیم و شرایط پیرامونی هر یک از توافقات را به روشنی نگاه کنیم. دکتر سید احمد فاطمی‌نژاد، عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی «منافع مشترک میان طرفین قرارداد»، «نفع طرفین از قرارداد»، «ساختار کلی محیط بین‌الملل و موانع و محرک‌های موجود از سوی محیط بین‌الملل» و «توان دیپلماتیک کشور در روند قرارداد» را از عوامل موثر در انعقاد قراردادهای خارجی می‌داند و بیان می‌کند: «با در نظر گرفتن مجموع این عوامل می‌توان نگاهی بی‌طرفانه به یک توافق از نظر مفید و مضر بودن آن داشت.» یکی از نکاتی که همواره در تاریخ در مورد سیاست خارجه ایران قابل توجه است، نظارت و حساسیت شدید مردم بر این مساله است که غالباً با واکنش‌های تندی همراه بوده‌اند. فاطمی‌نژاد با توجه به این مساله «عوام‌زدگی» را یکی از «آفات در سیاست خارجه ایران» به شمار می‌آورد. او خاطرنشان می‌کند: سیاست خارجه یک مساله بسیار تخصصی است و در زمره تخصصی‌ترین زمینه‌های سیاست‌گذاری است، چرا که باید مسائل بسیار زیادی در نظر گرفته شود، در عین حال با بازیگران دیگر طرف هستیم و همچنین باید شرایط کشور را مد نظر قرار داد و با توجه به تمام عوامل، تصمیم‌گیری صورت گیرد. از این منظر همان‌هایی که در خط مقدم این مساله هستند؛ از جمله دستگاه سیاست خارجه، فهم درست‌تری از این مساله دارند. یکی از نگرانی‌های همیشگی و جدی مردم در مورد قراردادهای خارجه دولت به مساله حفظ منافع ملی اشاره دارد چنان که از دوران قاجار و عقد قراردادهایی چون گلستان و دارسی همواره مسائل مرتبط با حفظ منافع و مصالح ملی از سوی عوام مردم، روشنفکران و حتی برخی از نخبه‌ها مطرح می‌شد و در بسیاری از موارد منجر به واکنش‌های مختلفی می‌شد چنان‌که پس از عقد قرارداد گلستان در نتیجه اقدامات ایران درصدد بازپس‌گیری مناطق از دست رفته برآمد که در نهایت منجر به قرارداد ترکمانچای و از دست رفتن بخش‌های دیگری از خاک ایران شد. فاطمی‌نژاد در مورد این باور که آیا در طول تاریخ مذاکره‌کنندگان ایران وطن‌فروش بوده‌اند، عنوان کرد: باید این مساله را در نظر بگیریم که هیچ سیاستمداری به آن معنا وطن‌فروش نیست، حتی در همان دوره قاجار هم که نگاه کنیم به عنوان مثال آن صدراعظم‌هایی که بوده‌اند یا افرادی که به عنوان نماینده ویژه مذاکره می‌کرده‌اند به آن معنا وطن‌فروش نبوده‌اند، اما این ادبیات در ایران خیلی رایج است که وطن‌فروش بوده‌اند. اما مهدی نجف‌زاده، عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد در مورد نقش مصلحت‌ها در قراردادهای بین‌المللی ایران از دوران قاجار با بیان اینکه «دولت‌ها جرات نداشتند به آسانی بر سر مصالح ملی با کشورهای دیگر معامله و چیزهایی را واگذار کنند»، خاطرنشان می‌کند: بنابراین حتی در دوره ضعیف قاجاریه می‌بینیم که مصالح ملی رعایت می‌شود و پادشاهان قاجار با وجود اینکه تصور بر این است که هیچ نگرش تاریخی ندارند، اتفاقاً تا حد زیادی آگاهانه کار می‌کنند، اما باید به یاد داشته باشیم که دست آنها خالی بوده و توانایی نداشتند. وی در مورد قراردادهای گلستان و ترکمانچای که در افکار عمومی به عنوان نمادی از زیر پا گذاشتن منافع ملی در قراردادها و مذاکرات بین‌المللی شناخته می‌شوند، افزود: عباس میرزا با این قراردادها توانست خطه شمال و تبریز را حفظ کند یعنی مصالح ملی را رعایت کردند، قدرت‌شان دیگر بیش از این نمی‌رسید که سرزمین‌هایی را که در دوردست بود، حفظ کنند ولی می‌بینیم که بعد از رسیدن

دوره ناصرالدین شاه مرزهای ایران تثبیت می‌شود و این اثراتی است که از قرارداد ترکمانچای داریم. نجفزاده ایرانیان را نسبت به قراردادهای بین‌المللی بدبین توصیف می‌کند و ادامه می‌دهد: ایرانی‌ها با توجه به نگرش‌های تاریخی که نسبت به جهان پیرامونی خود دارند برای آنها مساله استقلال‌خواهی پیشینه تاریخی دارد و علت آن هم این است که در دوره قاجار دو کشور روسیه و انگلستان به شدت ایران را تحت منگنه تاریخی قرار داده بودند و این استقلال‌خواهی از همین‌جا آمد که ایرانیان می‌خواستند قدرت‌ها در کشور مداخله نکنند. در مجموع پیشینه تاریخی این قراردادها و استقلال‌خواهی ایرانیان این احساس را شکل داده که اگر ما قراردادی ببندیم این قرارداد ننگین خواهد بود و حتی ممکن است به محتوای آن هم نگاه نکنیم اما افکار عمومی چنین دیدگاهی دارد. از طرفی برخی تحلیلگران بر این باور هستند که با وجود اینکه در برخی موارد «که مردم اعتراض کرده‌اند و در نتیجه قراردادها لغو شده‌اند، توافق‌های بدتری بسته شده است» اما نمی‌توان به طور مطلق تاثیر حساسیت مردم را منفی تلقی کرد و این حساسیت نتایج مثبتی نیز دارد، دکتر فاطمی‌نژاد در این مورد تصریح می‌کند: این حساسیت باعث می‌شود سیاستمدار وقتی مذاکره می‌کند با دقت بیشتر این کار را انجام دهد، اما این حساسیت باید در همین حد بماند، نه در حد شورش، انقلاب و نهضت که منجر به لغو قراردادها و انعقاد قراردادهای بدتر شود. در مجموع حال که ایران در آستانه انعقاد قرارداد ۲۵ ساله مهمی با چین است حساسیت‌های عمومی در حد بالایی قرار دارد و نظرات مختلفی در این خصوص مطرح می‌شود. دکتر فاطمی‌نژاد در مورد بخشی از اعتراضات و نگرانی‌ها نسبت به قرارداد ایران و چین می‌گوید: بخشی از اعتراضاتی که به این قرارداد وجود دارد به این دلیل است که سیستم فکری در ایران، هم در بخش قابل توجهی از نخبگان و هم در افکار عمومی خیلی غرب‌گرا است، برای ایرانی‌ها معادل پیشرفت، توسعه و تکنولوژی غرب است که این تصور اشتباهی است، امروز جهان تغییر کرده و چین، کره و ژاپن به اذعان خود غربی‌ها بسیار توسعه پیدا کرده‌اند و در بسیاری از زمینه‌ها پیشگام هستند. دکتر نجفزاده اما در مورد صنعت و تکنولوژی چین نگرش متفاوت‌تری دارد. او بیان می‌کند: از لحاظ اقتصادی چین قدرتمند شده، اما همواره باید این نکته را به یاد داشت که چین هنوز ابداع‌کننده نیست، اقتصاد چین به این صورت است که از دستاوردهای صنعت دنیا با توجه به شرایط مطلوبی که خود دارد، استفاده می‌کند و آنها را ارزان‌سازی می‌کند و در اختیار دنیا قرار می‌دهد و از این راه گسترش می‌یابد. در این میان با توجه به وضعیت اقتصادی کشور و شرایط پیش‌آمده در محیط بین‌الملل علیه ایران برخی چنین سرمایه‌گذاری‌هایی را به نفع کشور می‌دانند. دکتر روح‌الله اسلامی، عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی در این مورد می‌گوید: بدون داشتن قدرت و سرمایه هیچ‌کاری نمی‌توان انجام داد، کشور نیاز به سرمایه دارد و از چین، روسیه، آمریکا و هر کشوری که تکنولوژی وارد شود و سرمایه‌گذاری در کشور صورت گیرد و قراردادهای بلندمدت بسته شود برای کشور بسیار مناسب است. وی ادامه داد: چه خوب است اگر که چنین قراردادی بسته شود و سرمایه وارد کشور شود، این راهی است که همه کشورها رفته‌اند، ما نیاز به سرمایه‌گذاری‌های بزرگ داریم، اما کدام کشور در ایران سرمایه‌گذاری می‌کند؟ به هر کشوری که در این ۳۰، ۴۰ سال اخیر پیشرفت کرده است، نگاه می‌کنیم می‌بینیم که آنها با جذب سرمایه پیشرفت کرده‌اند. فاطمی‌نژاد هم در مورد سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی بر این باور است: در مساله سرمایه‌گذاری نکته دیگری که باید در نظر داشته باشیم این است که امروزه چنین مسائلی مانند سرمایه‌گذاری، خرید و فروش مسائل عادی و کارکردی تلقی می‌شوند و اینها را کسی به استقلال پیوند نمی‌زند. وی در مورد دل‌نگرانی‌هایی که در مورد فروش نفت ایران وجود دارد با توجه به تحریم‌هایی که از سوی آمریکا علیه ایران اعمال شده است و در صورت مبادلات میان ایران و چین ممکن است برای چین نیز مشکل‌ساز شود بیان می‌کند: به‌رغم این ذهنیتی که چین نباید و نفت ما را ببرد و چنین مسائلی، باید در نظر داشت که چین خیلی هم به نفت ما نیاز ندارد، کما اینکه همین الان هم کشورهای دیگر مانند عربستان خیلی راغب هستند که نفت خود را به چین بفروشند، باید ببینیم دیپلمات‌های ایرانی چگونه توانسته‌اند منافع مشترکی را برای چینی‌ها

ترسیم کنند. این استاد دانشگاه همچنین تاکید می‌کند: برای جلوگیری از وقوع تجارب گذشته در قرارداد با چینی‌ها مهم‌ترین مساله ضمانت اجراهایی است که در متن توافق ترسیم می‌شود و هم اینکه توافق حالت بده‌بستان و متقابل داشته باشد، اگر توافق به صورتی باشد که چین در ازای نقض عهد خود دچار هزینه شود و منافعی را در ایران از دست بدهد قطعاً او هم علاقه‌مند خواهد بود که به صورت جدی توافق را پیگیری کند. دکتر نجف‌زاده نیز در همین رابطه اعتقاد دارد: اگر ایران به سمت چین کشیده شود، این گونه نخواهد بود که غربی‌ها رها کنند که ایران در کنار چین و روسیه قرار بگیرد و در درازمدت باید مراقبت شود که ایران وارد یک منازعه تاریخی و وجه‌المصالحه نشود که در دوره قاجار نیز مشابه آن را داشتیم، چنان‌که در دوره قاجار ما وجه‌المصالحه دو کشور روسیه و انگلستان شدیم و این ضربه بسیار زیادی به ما زد. وی اضافه کرد: در مجموع اگر این قرارداد یک مغری باشد که در واقع بتوانیم دایره تنگ تحریم‌ها را بشکافیم و فراتر برویم، عاقلانه است. البته اگر نگاه راهبردی و استراتژیک به آن داشته باشیم، قابل بحث است اما اگر یک نگاه تجویزی و تاکتیکی باشد، اشکالی ندارد و در شرایط اضطراری که وجود دارد ایران باید بتواند با خطراتی که آن را تهدید می‌کند مقابله کند. با توجه به نکات مطرح شده از سوی کارشناسان روابط بین‌الملل، آن طور که از پیشینه تاریخی ایران و شرایط موجود برمی‌آید این توافق می‌تواند حاوی منافعی برای ایران باشد، چنان‌که وقوع سرمایه‌گذاری‌های خارجی اگر در قالب مفاد دقیق و حساب‌شده‌ای در قرارداد ذکر شود و نظارت هدفمند و مثمر ثمری بر آن صورت گیرد می‌تواند فواید اقتصادی و توسعه‌ای برای کشور به همراه داشته باشد. در عین حال سیاستمداران باید نسبت به هشدارهای مطرح شده درباره این قرارداد آگاهانه برخورد کنند و توازن منافع و ضمانت‌های اجرایی در تمام قرارداد لحاظ شود.

استراتژی تقسیم منافع

حسین سلاح ورزیناب رئیس اتاق ایران اقتصاد ایران در سه سال اخیر با بدترین شرایط در تاریخ معاصر رو به رو شده است و به ویژه در ۱۰ سال منتهی به ۱۴۰۰ از نظر رشد اقتصادی به عنوان معیار سنجش رشد ثروت، در موقعیت بدی قرار دارد. از سوی دیگر مناسبات سیاسی بین‌المللی ایران در ادامه ناسازگاری‌ها و اختلافات و دشمنی‌های آمریکا در بدترین دوران ۴ دهه اخیر واقع شده است. تصمیم‌گیران سیاسی ایران به دلایل گوناگون، دست کم در کوتاه و حتی میان مدت به توافق با آمریکا نمی‌اندیشند و از سوی دیگر این نکته واضح است که آمریکا کماکان با فاصله زیاد هنوز قدرت اول اقتصاد جهان است و نیروی نظامی و سیاسی این کشور در بالاترین سطح قرار دارد. از پیش معلوم است که ایران برای برون رفت از وضعیت فعلی به ویژه بیرون کشیدن اقتصاد از این ورطه، باید راه‌های تازه‌ای را پیدا کند.

فلسفه نگاه به چین: // راهبرد و نظام تصمیم‌گیری در ایران به این نتیجه رسیده است که نمی‌تواند با مجموعه‌ای از کشورها که زیر پرچمی به اسم غرب جمع شده و اقتصادهای توسعه یافته جهان رانیز در دست دارند همکاری کند، زیرا باور دارد این کشورها با آرمان‌های نظام سیاسی و اهداف منطقه‌ای ایران مشکل دارند و می‌خواهند ایرانی ضعیف به لحاظ سیاسی را با خود همراه کنند. این دیدگاه راهبردی دست کم از میانه دهه ۱۳۸۰ به شکل بارزی در ادبیات سیاسی ایران، جا باز کرده و به مرور به حرف مهم سیاست خارجی تبدیل شده است. هر چند یک وقفه کوتاه پس از امضای قرارداد برجام، راه را به مدت کمی بر این اندیشه بست، اما حالا و با تشدید خصومت‌های آمریکا علیه ایران و در وضعیتی که اقتصاد ایران و البته سیاست خارجی با دشواری‌های بسیار بزرگی رو به رو شده است، نگاه به شرق بازم از بایگانی وزارت خارجه و نیز سایر نهادها بیرون کشیده شده است. دقت در سخنان و نوشته‌های پرشمار مدافعان امضای سند راهبردی ۲۵ ساله با چین، این است که با چنین

توافق استراتژیکی می‌توانیم از آثار تحریم آمریکا بکاهیم. بنابراین، فلسفه نگاه به شرق با توجه به ضعف بنیادین اقتصاد روسیه، به نگاه به چین تغییر کرده است.

منافع ایران: آیا ایران از قرارداد بلند مدت با چین منتفع خواهد شد؟ // تردیدی نیست که هر مسیر و مجرای که به گسترش تعامل اقتصاد ایران با جهان منجر شود برای ایران منفعت خواهد داشت. با این همه باید دید که ماهیت چنین قرارداد راهبردی که شاید منعقد شود چیست و چین و ایران بر سر چه موادی از تجارت و سیاست توافق می‌کنند تا بتوان با دقت بیشتر و به صورت جزئی‌تر درباره منافع ایران سخن گفت. اما با توجه به آنچه از کلیات این قرارداد می‌دانیم و با فرض اینکه این سند قابلیت اجرایی پیدا کند، منفعت آن برای ایران جذب سرمایه ارزی و ورود منابع لازم برای سرمایه‌گذاری و توسعه بخش‌هایی از اقتصاد است که به هر حال موثر و مورد نیاز است. اما باید دید چین در برابر سرمایه‌گذاری ادعایی ۴۰۰ میلیارد دلاری از ایران چه انتظاراتی دارد و پس از آن با دقت و به صورت منصفانه داوری کرد.

زیان ایران: // واقعیت این است که قدرت سیاسی و اقتصادی غرب که شامل آمریکا و متحدان آن در آسیا مثل ژاپن و کره جنوبی و نیز عربستان و رژیم صهیونیستی و همچنین شرکای مهمی مثل کانادا، برزیل و هند و به تازگی اندونزی می‌شود را نباید دست کم گرفت. از سوی دیگر اگر ایران در مناسبات با چین در شرایط امروز که اقتصاد ملی ضعیفی دارد امتیازهایی بدهد که چین در منازعه با غرب از آنها استفاده کند آمریکا می‌تواند اروپا را در کنار خود علیه ایران همراه کرده و این یک زیان بزرگ دراز مدت است. زیان احتمالی دیگر در این توافق راهبردی، شاید این باشد که چین را در بازارهای ایران تبدیل به یک انحصارگر کرده و در جزئیات به سویی برویم که رقابت به عنوان کلید کامیابی از سکه بیفتد. گرفتار شدن و وابسته شدن اقتصاد ایران به کشوری با نظام سیاسی کمونیستی و تمایلات انحصار طلبانه، زیان احتمالی یک قرارداد ناکارآمد است.

دورزدن تحریم‌ها: // شاید نشان دادن تجربه ۱۰ سال اخیر مناسبات اقتصادی ایران و چین که بر اثر تحریم‌های آمریکا، مسیر تجارت بسیار تنگ شده است، بهترین مصداق و مسیر کارآمدی در امکان و اراده چین در دور زدن تحریم‌ها علیه ایران باشد. داستان این مساله بسیار پیچیده است. واقعیت این است که چین در این سال‌ها هرگز دستورهای بین‌المللی برای تحریم ایران را نادیده نگرفته و می‌توان ادعا کرد فقط با اندکی ارفاق همانند سایر کشورها عمل کرده است. با توجه به صادرات حدود ۶۰۰ میلیارد دلاری چین به آمریکا و اروپا و صادرات قابل اعتنا به ژاپن و کره جنوبی و سایر متحدان آمریکا، باید دید آیا این کشور می‌تواند و می‌خواهد در کوتاه مدت این میزان تجارت و تعامل اقتصادی را برای یک تجارت حداکثر ۵۰ میلیارد دلاری با ایران از دست بدهد؟ اگر میزان اختلافات و تنش‌ها بین آمریکا و چین از یک سو و چین و اروپا از سوی دیگر به جایی برسند که تجارتشان را تعطیل و مبادلات اقتصادی شان متوقف کنند، شاید در آن صورت بتوان متصور شد که جمهوری خلق چین تحریم‌های آمریکا علیه ایران را نادیده بگیرد، اما در حال حاضر و در وضعیت موجود بعید است چنین تصمیمی اتخاذ یا چنین اقدامی را به عمل بیاورند.

تولید ملی: // مناسفانه تولید ایرانی در تجارت جهانی و حتی در سطح تعامل با چین عمق و دامنه اندکی دارد. اگر فرض بر این باشد که از جمله نتایج این توافق راهبردی ۲۵ ساله نزدیکی مناسبات اقتصادی ایران و نوعی از برقراری تجارت آزاد باشد و راه ورود همه کالاهای تولید شده در دو کشور برای یکدیگر آزاد شده و موانع گمرکی و غیر گمرکی بین دو کشور برداشته شود، تصور می‌کنید چه اتفاقی برای بخش صنعت و نظام تولید غیر رقابتی ایران می‌افتد؟ تردیدی نیست که دست کم با وضعیت امروز کیفیت و کمیت تولید ایران و میزان بهره‌وری و رقابت‌پذیری موجود، بخش صنعت ایران با تهدید جدی مواجه خواهد شد. صنعت خودرو، بخش تولید لوازم خانگی،

صنایع نساجی، حوزه تولید ماشین‌آلات صنعتی و سایر کالاهای مصرفی ایران توانایی و تاب‌آوری در برابر صنایع چینی را خواهند داشت؟ هر چند ممکن است برخی صنایع مثل پتروشیمی، فلزات اساسی و مواد اولیه مورد نیاز برای تولید این صنایع، مانند سنگ آهن برای صادرات به بازار چین با رشد و استقبال مواجه شوند. شاید بخش کشاورزی ایران هم کار سختی نداشته باشد، اما تولید مسکن نیز به وسیله شرکت‌های چینی در شرایط ترجیحی به زبان تولید داخل است. تولید نفت و گاز برای صادرات به چین نیز شاید در وضعیت بهتری قرار گیرند.

صادرات و واردات: // همانطور که در بخش تولید یاد آور شدیم و با تاکید بر اینکه باید از جزئیات قرارداد در هر بخش آگاه شد، در این جا نیز باید توجه کرد چین اصولاً کشوری فروشنده است تا کشور خریدار. بنابراین در شرایط عادی به نظر می‌رسد تراز تجاری با چین در اغلب بخش‌های کالایی غیر از نفت و گاز و شاید پتروشیمی در دراز مدت به سود چین خواهد شد و تنها احتمال بعید این است که تصور کنیم چین از طریق این توافق راهبردی ۲۵ ساله به دلایل سیاسی بخواهد اقتصاد ایران را نیرومند و قوی نماید تا بتواند از اهرم قدرت سیاسی ایران در منازعه با آمریکا استفاده کند و در ازای آن راه صادرات ایران را نیز هموار سازد.

بخش خصوصی نامحرم است؟

فریال مستوفی‌عضو هیات نمایندگان اتاق تهران انعقاد قراردادهای همکاری با سایر کشورها، امری مرسوم است و این نوع قراردادهای بین‌المللی برای ایران، کشوری که دست کم در یک دهه گذشته، گرفتار شدیدترین تحریم‌ها بوده می‌تواند راهی به سوی رشد و توسعه اقتصادی بگشاید. از این رو، عقد تفاهم‌نامه یا امضای قرارداد با کشورهای مختلف از نگاه بخش خصوصی نیز پسندیده بوده و انتظار این است که مراودات ایران به نحوی که طرفین بتوانند بر اساس مزیت‌های متقابل با یکدیگر همکاری کنند، بیش از پیش گسترش یابد و البته این مناسبات بر پایه اصل برد-برد شکل بگیرد. اما در هفته‌های گذشته، آنچه به عنوان «برنامه همکاری‌های جامع ایران و چین» مطرح شده، حساسیت‌های بسیاری را نزد ناظران و البته فعالان اقتصادی برانگیخته است و شاید یکی از دلایل شکل گیری این واکنش‌ها آن است که نسخه‌های غیر رسمی از این برنامه منتشر شده و به سوءظن‌ها دامن زده است. عجیب آنکه طی این مدت، جز عبارات کلی، اطلاعات بیشتری به افکار عمومی ارائه نکرده و همین سکوت به دامنه حدس و گمان‌ها افزوده است. در واقع دست‌اندرکاران تدوین این برنامه، تلاشی هر چند در حد «انتشار برنامه تدوین شده توسط ایران» برای اقناع آنان که با دیده نگرانی به این نقشه همکاری می‌نگرند، به کار بسته است. به احتمال بسیار اما رونمایی رسمی از این نقشه راه می‌توانست بخشی از این دغدغه‌ها و نگرانی‌ها را کم کند. بر اساس آنچه مقامات وزارت امور خارجه اعلام کرده‌اند، پس از سفر رئیس‌جمهوری چین به ایران در سال ۱۳۹۴، دو کشور، بیانیه‌ای برای ارتقای سطح مشارکت راهبردی صادر کردند که بند ۶ آن به تدوین برنامه ۲۵ ساله همکاری اختصاص دارد. در سفر اخیر آقای ظریف به پکن، طرف ایرانی پیشنهادهای خود را برای تدوین این سند ارائه کرده و در مرحله بعد، طرف مقابل نیز پیشنهادهای خود را ارائه خواهد کرد، پس از آن برای نهایی شدن این سند رایزنی‌هایی صورت خواهد گرفت. البته دولت نهایی نشدن برنامه همکاری دو کشور را دلیل عدم انتشار رسمی آن عنوان می‌کند، اما این دلیل نمی‌تواند از انتظار افکار عمومی برای اطلاع‌رسانی شایسته در مورد این برنامه بکاهد. دولت دست‌کم می‌تواند اعلام کند که چه مواردی را در این سند خواهد گنجاند؛ در این صورت، صاحب‌نظران نیز این موارد را به نقد و بررسی خواهند گذاشت و توصیه‌هایی برای تقویت پیشنهادهای ایران به طرف مقابل ارائه خواهند کرد. اما نکته قابل تامل آن است، که اگر بخش عمده اجرای برنامه جامع بر عهده بخش خصوصی است، دولت تا چه حد بخش خصوصی را در تدوین آن به مشارکت دعوت کرده است؟ این در حالی است، که فعالان اقتصادی به ویژه آنان که همکاری نزدیکی با فعالان اقتصادی چینی دارند، می‌توانند صاحب‌نظر

باشند؛ به نحوی که هم توصیه‌های لازم را ارائه کنند و در عین حال، بخشی از این همکاری باشند. اما به‌رغم تاکیداتی که مقام معظم رهبری، طی این سال‌ها در مورد مشورت‌خواهی از بخش خصوصی داشته‌اند، دولت حتی یک نقشه همکاری را با کنشگران اقتصادی در میان نگذاشته است. اما بخش خصوصی نیز، دست روی دست نگذاشته است؛ چنان‌که پس از گفت و شنود چند ساعته در آخرین نشست هیات نمایندگان اتاق تهران، مقرر شد، کمیته‌ای برای بررسی چارچوب کلی و مشکلات اساسی سند همکاری ایران و چین با دعوت از صاحب‌نظران تشکیل شود. در این کمیته در عین حال، بخش‌های کلیدی نیازمند سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف بررسی خواهد شد. البته بررسی این نقشه همکاری، از هفته‌های گذشته در کمیسیون‌های مشورتی اتاق تهران آغاز شده است و قرار است پیشنهادهای ارائه شده در این کمیسیون‌ها و آنچه در کمیته مذکور ارائه می‌شود، پس از جمع بندی در اختیار نهاد مذاکره کننده قرار گیرد. آن طور که از گمانه‌زنی‌ها استنباط می‌شود، مذاکرات ایران و چین به حوزه‌های مختلفی تعمیم یافته است. اگر چنین باشد این نقشه راه در چند برگ کاغذ و بدون مشورت با افراد ذی‌صلاح قابل جمع‌بندی نخواهد بود. از سوی دیگر لازم است این مساله به دقت مورد نظر قرار گیرد که برای تعامل با یک کشور باید از مزیت خاص آن کشور بهره گرفت. موضوع حائز اهمیت دیگر آنکه با توجه به اعمال تحریم‌ها از سوی آمریکا، آیا چین در صورت امضای تفاهم نامه با ایران فراتر از مرزهای تحریم‌ها گام برخواهد داشت یا خیر؟ به بیان دیگر، با وجود تحریم‌های بانکی و قرار گرفتن ایران در لیست سیاه FATF آیا چین حاضر به همکاری با ایران خواهد بود؟ یا این کشور در انتظار تعدیل تحریم‌ها خواهد بود، سپس همکاری خود را با ایران آغاز خواهد کرد؟ چنانچه چین در انتظار تعدیل تحریم‌ها بنشیند، بنابراین ضرورتی به مونوپول کردن روابط با چین یا هر کشور دیگری وجود نخواهد داشت؛ در شرایط عادی رقابت مهم خواهد بود نه انحصار.

نگرانی دیگری که مطرح است، مساله ناکام ماندن اسناد همکاری با چین برای برخی کشورهاست. بسیاری از کشورها به موجب آنچه در اسناد همکاری‌شان با چین مندرج شده متضرر شده‌اند. چه تضمینی وجود دارد که ایران نیز به سرنوشت این کشورها دچار نشود؟ // برخلاف آنکه مراودات اقتصادی ایران و چین دیرپا و برای همیشه حسنه بوده است، اما مناسبانه شکاف‌های فرهنگی بین دو کشور بسیار است و هیچ‌گاه هم تلاش نشده این شکاف پر شود. چه آنکه، در بسیاری از مذاکرات بین دو کشور سوءتفاهم‌های متعددی به دلیل این شکاف‌های فرهنگی پیش آمده، بنابراین اکنون ضرورت ارتقای سطح ارتباطات فرهنگی و شناخت کافی طرفین از یکدیگر مضاعف به نظر می‌رسد. پیشرفت چشمگیر چین ظرف چند دهه اخیر قابل تحسین است، اما ضعفی که در شناخت فرهنگ این کشور وجود دارد، می‌تواند مانع بهره‌گیری ما از توانمندی‌ها و ظرفیت‌های چین باشد. نکته دیگری که در رابطه با کشوری نظیر چین باید مورد توجه قرار داد، این است که این کشور اکنون به کارخانه دنیا تبدیل شده است، اما این تولید تحت نظارت دقیق کشورهای سفارش دهنده انجام می‌گیرد. اینکه در ایران، عمدتاً از کالاهای چینی انتقاد می‌شود، به دلیل نبود این نظارت است و این ضعف ما را در رابطه با این کشور نشان می‌دهد. اما اگر دولت در تدوین برنامه جامع همکاری ایران و چین مصمم است، ضرورت دارد نسبت به نظرخواهی و جلب مشارکت بخش خصوصی در تدوین این برنامه اقدام کند. همچنین لازم است، دولت ایران، برنامه‌ها و اسناد مشابه چین با سایر کشورها را بررسی کند و نقاط ضعف و دلایل عدم توفیق این اسناد را در مذاکرات خود مورد توجه قرار دهد. تطبیق برنامه همکاری با اسناد بالادستی و تنظیم سازوکار مشارکت بخش خصوصی در تدوین اسناد پایین‌دستی برنامه از دیگر خواسته‌های بخش خصوصی است.

امتیاز ویژه ممنوع!

عباس آرگونایب رئیس کمیسیون بازار پول و سرمایه اتاق بازرگانی تهران توسعه و تعامل، قطب‌های ناهم‌نامی هستند که هر قدر از یکدیگر دور شوند، جذب ثروت و قدرت کشورها کاهش پیدا می‌کند. از سویی دیگر تعاملات نظام بین‌الملل این روزها به گونه‌ای است که توسعه کشورها در هر نقطه‌ای از این کره خاکی، بستگی به میزان مشارکت و همکاری آنها با یکدیگر دارد. سطح و کیفیت همکاری‌های کشورها نیز با ویژگی‌های جغرافیایی و ظرفیت‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی در هر منطقه رابطه نزدیکی دارد. با پس کشیدن از روند تعاملات بین‌المللی به طور قطع ممکن نیست. برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله ایران و چین نیز در راستای همین روند، قابل بررسی و تحلیل است. چین با بیش از ۲ / ۱ میلیارد نفر جمعیت به‌عنوان پرجمعیت‌ترین کشور جهان و سومین کشور از نظر وسعت و با عضویت دائم در شورای امنیت سازمان ملل در دهه‌های گذشته رشد اقتصادی قابل توجهی داشته و توانسته جایگاه دومین اقتصاد بزرگ جهان پس از آمریکا را به دست آورد و بر اساس پیش‌بینی‌های صورت گرفته در دهه آینده به اقتصاد برتر تبدیل خواهد شد. از همین رو، با توجه به سهم قابل توجه این کشور در اقتصاد جهانی و مراودات بسیار گسترده آن با کشورهای مختلف و سرمایه‌گذاری‌های وسیع انجام شده، چین به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی و تاثیرگذار در سطح بین‌الملل مطرح شده که اهمیت ارتباط و تعامل با آن را دوچندان کرده است. با توجه به همکاری‌های گسترده جمهوری اسلامی ایران و چین در زمینه‌های متعدد در سال‌های گذشته و حجم مبادلات تجاری و اقتصادی فی‌مابین، جمهوری خلق چین یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین شرکای اقتصادی ایران محسوب می‌شود. نگاهی به روند تجارت کشور در سال‌های اخیر و همچنین توجه به آسیب‌های حاصل از تحریم‌های بین‌المللی علیه کشورمان، شناخت و بررسی این ارتباط تجاری بسیار مهم و اثر گذار است. بررسی آنچه بر اقتصاد کشور گذشته، بیانگر آن است که بسیاری از روابط خود با قدرت‌های بزرگ اقتصادی جهان را از دست داده‌ایم. این درحالی است، که چین نقش خود در اقتصاد ایران را توسعه و ارتقا بخشید و به یکی از مهم‌ترین بازیگران در اقتصاد ایران تبدیل شد. در چنین شرایطی برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های مشترک، یک توافقنامه راهبردی میان جمهوری اسلامی ایران و چین خواهد بود که بر اساس آن چین در صنایع نفت، گاز، پتروشیمی، زیرساخت حمل و نقل، کشاورزی و... سرمایه‌گذاری گسترده‌ای انجام خواهد داد. همچنین، این توافق شامل سایر همکاری‌ها در حوزه‌های نظامی، تسلیحاتی و اطلاعاتی میان دو کشور نیز خواهد شد. از همین رو به نظر می‌رسد، این همکاری‌ها در کم اثر کردن تحریم‌ها و افزایش قدرت چانه زنی جمهوری اسلامی ایران در اقتصاد بین‌الملل موثر خواهد بود. منابع انرژی و ظرفیت‌های فراوان، موقعیت استراتژیک و بازار مناسب کشور از یک سو و توان سرمایه‌گذاری مستقیم و تامین منابع مالی پروژه‌های بزرگ در امور زیر بنایی و دارا بودن تجهیزات و تکنولوژی و توان تجاری و اقتصادی چین از دیگر سو می‌تواند در قالب یک قرارداد بلندمدت و استراتژیک موجب گسترش همکاری دوجانبه اقتصادی و تجاری، افزایش اثرگذاری در حوزه‌های فناوری و گردشگری، مشارکت راهبردی در حوزه‌های اقتصادی، همکاری دانشگاهی و فناوری و علمی، بازنگری در همکاری‌های اقتصادی، حمایت از مواضع یکدیگر در مجامع منطقه‌ای و بین‌المللی، همکاری در مبارزه با تروریسم، گسترش همکاری نظامی و دفاعی و همکاری در زمینه‌های دیگر منافع متقابل هر دو طرف را تامین و امتیازات فراوانی را برای طرفین به ارمغان آورد. وضعیت و میزان روابط تجاری و اقتصادی ایران با چین به‌عنوان مهم‌ترین شریک تجاری می‌تواند به یک رابطه پایدار و مستحکم تبدیل و از سطح تجارت و مبادلات کالا به فعالیت‌های شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات و افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه‌های مختلف بین دو کشور ارتقا پیدا کند. همچنین باید توجه داشت انعقاد سندهایی از این دست نشان از قدرت بالای سیاسی و بین‌المللی و ضامن ثبات جمهوری اسلامی ایران است. همچنین این امر می‌تواند با دیگر کشورها که به فکر تعمیق روابط دو جانبه و تامین منافع مشترک هستند نیز منتج شود. در این بین بهتر آن است که توجهی جدی و همه جانبه به جزئیات این مشارکت راهبردی داشته باشیم و تجربه تفاهم‌نامه‌ها و قرار دادهای پیشین و همچنین برجام را بسیار دقیق مورد بررسی قرار دهیم. این پیمان با وجود همه نقاط جذاب

و قابل تاملی که برای اقتصاد و تجارت کشور دارد، اما کماکان دارای نکات و زوایایی مهم است. هوشمندی و درایت به طور قطع آن است که این نکات را واکاوی کرده و با قدرت و آگاهی همه جانبه به چنین پیمانی ورود داشته باشیم. پیمانی که می‌توان با بهره‌مندی حداکثری از آن گام‌های بلندی در تجارت و اقتصاد را محقق کرد. ایران سرزمینی سرشار از سرمایه و فرصت‌هاست. در صورت توجه به سرمایه‌ها و فرصت‌های پیشرو می‌توان ظرفیت‌های بالقوه را به بالفعل تبدیل کرد. کشور کمبودی از زاویه سرمایه مادی و انسانی ندارد. آنچه نیازمند آنیم خودباوری ملی است. از همین رو مشکلات فعلی حاصل از تحریم‌های بین‌المللی کشور در روند تجارت و اقتصاد نباید منجر به فراموشی ظرفیت‌های خاموش کشورمان شود. آنچه این روزها دچار آنیم حاصل رویکرد ظالمانه سیاست بین‌الملل است که بر اقتصاد کشور نیز اثری نامطلوب داشته است. این اما به معنی تهی بودن از توانایی و سرمایه نیست. بنابراین چنین سند مهمی را باید با نگاهی به آینده و بر اساس افق روشن مورد بررسی قرار دهیم. همچنین تجربه بیانگر آن است، که بخش خصوصی در چنین شرایطی عملکردی مطلوب و قابل دفاع دارد. این چنین است که انتظار می‌رود مسوولان با شفاف سازی برنامه‌های این تفاهم‌نامه، نقش و جایگاه بخش خصوصی را نیز در آن روشن کنند. به همان میزان که بخش خصوصی در این برنامه، همکاری و فعالیت گسترده تری داشته باشد، شاهد روند مطلوب تری در آینده خواهیم بود. این روند مطلوب، اعتماد به بخش خصوصی و فراموش نکردن ساحل امن آینده، البته با گذر و غرق نشدن در توفان امروز محقق خواهد شد. این توفان به یقین پایدار نیست. از همین رو برنامه‌های اقتصادی را باید بر اساس شرایط معمول و آرام برنامه‌ریزی کرد. ورود به هر تفاهم‌نامه‌ای از نقطه ضعف، نتیجه مطلوبی نخواهد داشت. بنابراین، با اتکا به توانمندی‌ها باید ظرفیت‌های تفاهم‌نامه‌ای با شرایط برابر را فراهم کرد و ثمره شیرین آن را به تماشا نشست. افزایش و رونق تولید، افزایش صادرات و در نتیجه کاهش واردات همان ثمره‌ای است که در صورت تحقق به معنای موفقیت در این تفاهم‌نامه است. هیچ امتیاز ویژه‌ای نباید در این پیمان شکل بگیرد. در صورت حرکت در مسیری برابر و شفاف، یکی از جذابیت‌های این تفاهم‌نامه، وجود یک مشتری دائم برای محصولات حوزه انرژی کشور و در نتیجه ارزآوری مطلوب خواهد بود. توافق در قراردادی براساس واقعیت‌های اقتصاد بین‌الملل و با رویکردی برد-برد امنیت و توسعه اقتصادی را رقم خواهد زد. اما یکی از نکات ابهام این سند همکاری، رفتار متقابل چین است. همچنان این پرسش مطرح است که جمهوری خلق چین در چه شرایطی وارد ارتباط اقتصادی مستمر با ایران خواهد شد؟ به هر روی تحریم‌های بین‌المللی انکار ناپذیر است و همین تحریم‌ها موقعیت را برای ارتباط و تعامل اقتصادی ایران با دیگر کشورها سخت کرده است. از همین رو باید دید، آیا چین با رقم قابل توجهی که در تعامل اقتصادی با آمریکا دارد، حاضر به چرخش به نفع ایران می‌شود؟ تعامل اقتصادی با ایران در نهایت منجر به آن خواهد شد که آمریکا واکنش‌های قابل توجهی به چین نشان دهد و باید دید نتیجه تعامل اقتصادی گسترده بین چین و آمریکا چه می‌شود.

فرصت‌ها و تهدیدات پیشرو

علیرضا کلاهی نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق بازرگانی تهران برنامه همکاری‌های جامع بین جمهوری خلق چین و جمهوری اسلامی ایران که توسط «دبیرخانه سازوکار عالی مشارکت جامع راهبردی ایران و چین» تنظیم شده، برنامه‌ای برای همکاری‌های جامع ۲۵ ساله و اقدامات اجرایی آن است. بررسی تهدیدها و فرصت‌های این برنامه ۲۵ ساله، مشمول ابعاد گسترده و متفاوتی است که مهم‌ترین آن، رویکرد تاریخی و نادرست ما در خصوص حفظ منابع نفت و گاز برای نسل‌های آینده است. عدم بهره‌برداری از منابع زیرزمینی نفت و گاز با این استدلال اشتباه که ما موظف به حفظ آنها برای آینده هستیم، ما را در سرراشویی قیمت این دو کالا، با مشکلات جدی مواجه کرد، به ویژه آنکه اقتصاد ایران وابستگی غیرقابل انکاری به درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت و گاز دارد. محدودیت‌های جدی و گسترده ناشی از تحریم‌ها در طول سال‌های اخیر هم البته به خط تاریخی

ما برای ذخیره این منابع و عقب ماندن از روند تولید آنها دامن زد، تا حال که سرانجام قیمت نفت و گاز به دلیل تغییرات چشمگیر فناوری و حرکت کشورهای توسعه یافته به سمت کاهش تولید کربن، روندی نزولی یافت که به رغم دسترسی به منابع گسترده زیرزمینی، عملاً قادر به تبدیل آنها به پول نباشیم. واقعیت این است که اگرچه شاید بتوان به بازارهای جهانی گاز امید اندکی بست، اما بی هیچ تردیدی نفت با افت شدید و بلندمدت قیمت در عرصه بین‌المللی مواجه خواهد بود. لزوم افزایش سریع و جدی تولید نفت و تبدیل این دارایی‌ها به پول یک راهبرد ناگزیر و کلیدی است و از آنجا که چین یکی از مصرف‌کنندگان بزرگ نفت در دنیا محسوب می‌شود، شاید بتوان این برنامه همکاری جامع میان دو کشور را فرصتی برای افزایش تولید و فروش نفت در بازار راکد این روزها دانست. با وجود اینکه اقتصادهای بزرگ دنیا به شکلی جدی به صفر رساندن تولید خالص کربن را از طریق توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و سایر فناوری‌های نوین دنبال می‌کنند و این رویکرد به معنای پایان عصر نفت و سایر سوخت‌های فسیلی است، اما چین همچنان نسبت به سایر کشورهای توسعه یافته دنیا، استفاده گسترده تری از سوخت‌های فسیلی دارد. شاید به جرات بتوان این استفاده گسترده چین از نفت و گاز را مهم‌ترین منفعت این برنامه جامع همکاری‌های مشترک دانست، به ویژه آنکه آمریکا مسیر سایر بازارها را برای نفت ایران بسته و عملاً از سلطه خود برای منع نظام پولی - بانکی جهان از مبادلات اقتصادی با ایران بهره برده است و حالا این برنامه می‌تواند بازاری بزرگ برای نفت و گاز ایران فراهم آورد. با وجود این فرصت اما، نباید این مساله را فراموش کرد که در چارچوب این برنامه جامع همکاری، قراردادهای اجرایی منعقد خواهد شد که هنوز اطلاع دقیقی از جزئیات آن در اختیار ما قرار نگرفته و این مساله می‌تواند بزرگ‌ترین تهدید آن باشد. نکته اینجاست که رفتار چینی‌ها در سایر کشورها نظیر سریلانکا و آفریقا نشان می‌دهد که برنامه جامع همکاری ۲۵ ساله ایران و چین خطرات جدی هم برای اقتصاد کشور دارد. اولین و مهم‌ترین مساله این است که بر اساس ظواهر امر قرار است چین نفت ایران را با تخفیف‌هایی بسیار بالا خریداری کند و پول آن را در قالب ارزهای غیرقابل تبدیل بین‌المللی پرداخت کند. اگر این مساله صحت داشته باشد، اولین زنگ خطر در همین ساختار مبادلاتی به صدا درمی‌آید. نکته بسیار مهم دیگری که باید ابعاد و الزامات آن به درستی سنجیده شود، بحث سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیارد دلاری چین در ایران است. سرمایه‌گذاری خارجی موثر و توسعه‌زا مانند آنچه در ترکیه رخ داد، می‌تواند علاوه بر توسعه دانش و مدیریت در سطح اقتصاد و صنعت کشور، دسترسی به زنجیره تامین جمعی و بازارهای جهانی را تسهیل کرده و صنعت ما را بالغ کند. اما سرمایه‌گذاری که در قالب فاینانس صورت گرفته و به دنبال بلعیدن منابع کشور باشد، به سومی مهلک برای اقتصاد بدل شده و می‌تواند ریشه تولید داخلی را خشک کند. اگر چین این ۴۰۰ میلیارد دلار را در قالب فاینانس و با نام سرمایه‌گذاری به کشور سرازیر کند، بدون هیچ تردیدی باید منتظر ورود بی‌سابقه کالاهای احتمالی بی‌کیفیت چینی به پروژه‌های زیرساختی و کلیدی کشور باشیم. نتیجه این روند ایجاد مخاطرات جدی برای پروژه‌ها و صنعت کشور خواهد بود. نگرانی جدی این است که چین با حربه فاینانس، قوانینی مانند قانون حداکثر استفاده از توان ساخت داخل را نقض کرده و با واردات کالای ارزان قیمت و بی‌کیفیت، صنایع کشور را زمینگیر کند و البته فراموش نکنیم که متأسفانه چین این رفتار را در سایر کشورها هم داشته است. تجربه نشان داده از مسیر همین فاینانس‌ها چین، نه تنها کالا، بلکه نیروی انسانی خود را هم به کشورهای هدف برده و حتی در برخی از کشورهای آفریقایی، زندانیانش را به کار گرفته است. نابودی صنایع، بدهکار شدن دولت و ورشکست شدن اقتصاد کشور، اصلی‌ترین پیامدهای جذب چنین سرمایه‌گذاری‌هایی هستند. این مساله در شرایطی که ما حق انتخاب چندانی نداریم و عملاً با محدودیت‌های شدید بین‌المللی روبه‌رو هستیم و در مقابل یک بازیگر نسبتاً بی‌رحم و سخت مانند چین قرار گرفته‌ایم، می‌تواند برای کشور خطرناک‌تر از هر زمان دیگری باشد. نباید فراموش کنیم که سیاست کلی چین، خرید مواد اولیه از سایر کشورها، تولید و صدور کالای نهایی است. لذا در این تفاهنامه همکاری باید این مساله به شکل جدی مورد توجه قرار گیرد که در شرایطی که کشورمان با چالش‌های اقتصادی

جدی مواجه است، نباید اجازه دهیم به یک بازار هدف وارداتی در همه عرصه‌ها برای محصولات چینی بدل شویم. در این شرایط ما باید تمرکز خود را از صنایع سرمایه‌محور مبنی بر مواد اولیه به سمت صنایع ساخت‌محور با ارزش افزوده بالا هدایت کنیم و اجازه ندهیم این همکاری مشترک بین دو کشور به ساخت داخل و صادرات ما آسیب برساند. مساله مهم دیگری که نباید از نظر دور داشت این است که ما در میانه جنگ سرد بین چین و آمریکا قرار گرفته‌ایم و لازم است بدون آسیب به منافع ملی، خود را از میدان این کارزار خارج کنیم. مروری اجمالی بر تاریخ نشان می‌دهد که در طول ۵۰۰ سال گذشته، تنها در ۱۶ مقطع زمانی یک قدرت نوظهور، قدرت حاکم را به چالش کشیده که از این تعداد ۱۲ مورد آن به جنگ ختم شده است. تنها یک مورد از این ۱۲ واقعه تاریخی، جنگ سرد بین شوروی و آمریکا بوده که نتایج و پیامدهای منفی آن روشن است. آنچه امروز در جدال‌های پنهانی و آشکار بین چین و آمریکا نشان می‌دهد، این است که چین به تدریج تلاش می‌کند تمرکز چندین‌ساله‌اش را از تقویت اقتصاد به سمت قدرت‌نمایی سیاسی و نظامی هدایت کند و تحرکات نظامی در دریای چین جنوبی یا مرزهایش با کشور هند هم گواه همین مدعاست. جدال بین چین و آمریکا بدون شک به دلیل قدرت دلار، بسیار پیچیده خواهد بود. مساله اینجاست که هیچ قدرتی، در هیچ مقطعی از تاریخ در جایگاهی نبوده که واحد پولی اصلی مبادلات تجاری در دنیا را در اختیار داشته باشد. اینکه دلار، پول مرجع تجارت دنیا و اصلی‌ترین ذخیره تمام بانک‌های جهان است، برای دلار تقاضایی نامحدود ایجاد کرده و همین مساله به دولت آمریکا اجازه می‌دهد، به شکلی نامحدود دلار چاپ کند. کما اینکه از ابتدای بحران کرونا در ماه فوریه تا امروز، بدون هیچ مشکلی حدود سه تریلیون دلار چاپ کرده است. این جایگاه منحصر به فرد آمریکا را در موقعیتی ویژه قرار داده و جدالش با چین را دچار ابهامات گسترده می‌کند. البته چین هم با خرید چند تریلیون دلار اوراق قرضه دولت آمریکا و تثبیت جایگاه واحد پولی خود، به عنوان یکی از ارزش‌های تجارت جهانی، جای پای خود را در اقتصاد دنیا محکم کرده است. مصداق این موضوع، انعقاد قراردادهای فروش سنگ آهن توسط غول‌های جهانی مانند بی‌اچ‌پی بیلیتون و ریوتینتو با واحد پول چین است. بنابراین در شرایطی که آمریکا بدون هیچ تردیدی به دنبال تضعیف و کنترل چین خواهد بود، ما در بطن یک برنامه همکاری مشترک ۲۵ ساله با این کشور باید کاملاً هوشمندانه و هوشیار عمل کنیم. تعهد به آرمان‌هایی که در شعار نه شرقی نه غربی انقلابمان مستتر بوده، مهم‌ترین راهبرد برای عبور از این کارزار پرابهام با کسب حداکثر امتیاز برای کشور است.

نقشه مشترک ایران، چین و روسیه علیه آمریکا و عربستان

اقتصادنیوز: اگر عراق بتواند میادین مشترک نفتی خود را توسعه دهد، ایران می‌تواند با استفاده از این موقعیت نفت خود را در سایه نفت عراق به فروش برساند. سایت اوپل پرایس در گزارشی سود و منفعت توسعه میادین نفتی مشترک عراق و تولید نفت بیشتر برای ایران و چین را بررسی کرده است. براین اساس اگر عراق بتواند میادین مشترک نفتی خود را توسعه دهد، ایران می‌تواند با استفاده از این موقعیت نفت خود را در سایه نفت عراق به فروش برساند و تحریم‌های آمریکا را دور بزند. همچنین می‌تواند جای عربستان سعودی را در منطقه برای صادرات نفت به کشور چین بگیرد.

4 دلیل عراق برای توسعه میادین نفتی مهم // در گزارش اوپل پرایس آمده است؛ چهار دلیل اساسی وجود دارد که عراق در حال حاضر سرعت توسعه در تعدادی از میادین مهم نفتی خود را افزایش داده است. نخست، به پول احتیاج دارد. دوم، رسیدن به اهداف تولیدی به او اجازه می‌دهد عربستان سعودی را در بازارهای شرقی به چالش بکشد. سوم، به ایران اجازه می‌دهد صادرات نفت خود را افزایش دهد. و چهارم، این چیزی است که چین می‌خواهد. هفته گذشته وزارت نفت عراق اعلامیه‌ای مبنی بر اینکه میدان نفتی غراف کار مقدماتی برای شروع

مجدد تولید را آغاز کرده است منتشر کرد، این وزارتخانه همچنین اعلام کرد یک پروژه مهم حفاری دیگر نیز به زودی در سایت ناصریه آغاز می شود. همه این فعالیت ها در راستای افزایش تولید است. دقیقاً مانند همسایگان خود چون ایران.

شرایط مالی عراق وخیم است // اما شرایط مالی عراق واقعاً در وضعیت بسیار بدی قرار دارد. حدود یک ماه قبل، کمیته پارلمانی اقتصادی عراق پیشنهاد داد که شرکت های بین المللی نفت، پرداخت نفت خام به جای پول نقد یا معادل نقدی را در دستورکار خود قرار دهند تا عراق نیز از این روش به عنوان وسیله ای برای کاهش هزینه های دولت در کوتاه مدت بهره گیرد. همچنین پیشنهادهای مبنی بر تأخیر در پرداخت بدهی های خارجی ، تعیین کاهش حقوق ۶۰ درصدی کارمندان مختلف بخش دولتی و کاهش هزینه های غیر ضروری مطرح شد . بنا به گزارش اوپل پرایس از سوی دیگر، تأثیرات منفی قیمت گذاری نفت که ناشی از آخرین جنگ قیمت نفت عربستان سعودی و شیوع بیماری همه گیر کووید۱۹ است ، با نزاع بی پایان بر سر تنظیم «پرداخت های بودجه نفت» با منطقه نیمه خودمختار کردستان در شمال عراق، شرایط مالی این کشور را پیچیده تر کرده است.

تأثیرات منفی تصمیم اوپک پلاس بر درآمد نفتی عراق // توافق قبلی تولید اوپک پلاس اوضاع را برای این کشور که هنوز حدود ۹۰ درصد از درآمد دولتش از فروش نفت حاصل می شود بدتر کرده است. در ماه ژوئن ، میزان تولید نفت عراق (از جمله استخراج از اقلیم کردستان) ۹ درصد کاهش یافت و به طور میانگین ۳,۶۹۸ میلیون بشکه در روز معادل ۴,۰۶۸ میلیون بشکه در روز در ماه مه رسید . اگرچه این بیش از سهمیه عراق در توافق اوپک پلاس (۳,۵۹۲ میلیون بشکه در روز) است ، اما هنوز هم برای پنج سال پایین ترین سطح است. بدتر آن است که عراق وعده داده است که با کاهش بازده در این ماه و در ماه اوت و سپتامبر ، این تولید را کاهش دهد که به معنای آن است که حتی درآمدهای نفتی نیز کمتر خواهد شد. طی چند هفته آینده نخست وزیر جدید عراق ، مصطفی الکاظمی ، باید حداقل با پرداخت ۱۲ تریلیون دینار عراق (معادل ۱۰ میلیارد دلار آمریکا) فقط برای پرداخت حقوق دو ماه آینده خود اقدام کند. بیش از چهار میلیون کارمند ، بازنشسته ، ذینفع دولت و کمک معیشتی برای خانواده های کم درآمد ، که در مجموع اکثر خانواده های عراق را تشکیل می دهند مشمول این پرداخت می شوند.

اعتراضات در عراق تکرار می شود؟ // در محافل دولت عراق اعتقاد بر این است که هرگونه عدم پرداخت هر یک از این تعهدات می تواند به نوعی تکرار اعتراضات گسترده که در پایان سال گذشته اتفاق افتاد ، باشد. برنامه دولت عراق این است که به محض اینکه کارهای مقدماتی به پایان رسید ، تولید در میدان غراف را دوباره شروع کنند. تولید در این میدان در حال حاضر توسط شرکت های توسعه دهنده اصلی این منطقه، پتروناس مالزی (۴۵ درصد سهام) صورت می گیرد که فعلاً به دلیل شیوع COVID-19 تعویق افتاده است. با وجود این، شرکت جاپکس (۲۰ درصد سهام) تا پایان ماه مارس یک میلیون بشکه نفت سبک از میدان بصره تولید می کرد، البته کاهش قابل توجهی از دو میلیون بشکه در دسامبر بارگیری شده است. ۲۵ درصد باقیمانده سهام در میدان غراف توسط شرکت نفت شمال عراق گرفته می شود.

غیرقابل کشف ترین روش برای دور زدن تحریم های آمریکا // هر چه از میدان غراف بیشتر نفت تولید شود ، از نظر مالی برای عراق و نیز برای ایران بهتر خواهد بود. همانطور در گزارش OilPrice.com تأکید شده است ، تاکنون غیر قابل کشف ترین روش و راه دور زدن تحریم های آمریکا و فروش نفت ایران این است که یا نفت ایران همراه با نفت عراق صادر شود یا صرفاً به نام نفت عراق آن را صادر کرد.

ایران و عراق میادین نفتی خود را به اشتراک می گذارند؟ // در این راستا، نه تنها عراق مرز بسیار طولانی خود را با ایران به اشتراک می گذارد ، بلکه دو کشور در واقع بسیاری از میادین نفتی را به اشتراک می گذارند. به طوری که نفت در این سوی مرز یعنی عراق دقیقاً از همان مخازنی حفر می شود که از سوی مرز توسط ایران حفر می شود. یک مقام ارشد نفت و گاز که از نزدیک با وزارت نفت ایران کار کرده می گوید: «حتی اگر آمریکایی ها واقعاً ناظری را سر هر دکل حفاری در هر میدان مشترک در عراق مستقر می کردند ، نمی توانستند بگویند که نفت از طرف عراق وارد می شود یا از طرف ایران.»

منفعت ایران از توسعه میادین نفتی مشترک توسط عراق // این بدان معناست که هرچه این میادین مشترک توسط عراق توسعه یابد ، برای ایران بهتر می شود و همچنین بدان معنی است که تلاش های مداوم ایران برای ایجاد شکاف بین عربستان سعودی و ایالات متحده می تواند با سرعت بیشتری پیش رود .

نقشه مشترک ایران، چین و روسیه علیه آمریکا و عربستان // این منبع آگاه گفت: « این استراتژی اصلی چین ، روسیه و ایران برای پایان دادن به روابط دیرینه میان ایالات متحده و سعودی ها است (که در آخرین کتاب من در بازار جهانی نفت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است) زیرا بدون حمایت آمریکا، عربستان سعودی قدرت دوم خاورمیانه ، پس از ایران خواهد بود.» او همچنین گفته است: «ایران به دنبال جایگزینی فروش نفت سعودی ها در کشورهای شرقی ، به ویژه چین است. و همانطور که در روزهای اخیر دیدیم ، معامله ۲۵ ساله چین با ایران باعث می شود شانس ایران بیشتر شود.»

رشد مداوم بخش ارتباطات چین در نیمه اول ۲۰۲۰

تسنیم : داده های رسمی دولت چین نشان می دهد که صنعت ارتباطات این کشور در نیمه اول سال جاری میلادی رشد مداوم داشته است. بر اساس اعلام وزارت صنعت و فناوری اطلاعات چین، درآمد ترکیبی این بخش در نیمه اول سال ۲۰۲۰ به ۶۹۲ / ۷ میلیارد یوآن (حدود ۱ / ۹۹ میلیارد دلار) رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۲ / ۲ درصد رشد کرده است. درآمد حاصل از ارتباطات خط ثابت از سه غول مخابراتی این کشور؛ چاینا تلکام، چاینا موبایل و چاینا یونیکام در این دوره ۲ / ۲۳۶ میلیارد یوآن بوده است که نسبت به سال قبل ۱۲ درصد افزایش نشان می دهد. درآمد این شرکت ها از اینترنت سیم کارت ها و مشاغل اینترنتی که پایه اصلی افزایش درآمد این بخش بوده، در این مدت رشد پایداری داشته است. رشد مداوم درآمد مشاغل این بخش نشان می دهد که بهبود اقتصادی چین و توسعه برنامه های جدید و مدل های جدید کسب و کار رو به افزایش است.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۱۲ مرداد ۱۳۹۹؛ نرخ رسمی همه ارزها ثابت ماند

تهران- ایرنا- بانک مرکزی امروز (یکشنبه) بهای رسمی ۴۷ ارز عمده را اعلام کرد که به علت تعطیلی بازارهای بین المللی، نسبت به دیروز تغییری نداشته است. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران امروز (یکشنبه، دوازدهم مرداد) نرخ رسمی ۴۷ ارز عمده بین المللی را اعلام کرد که از به دلیل تعطیلی بازارهای جهانی، بدون تغییر نسبت به روز گذشته اعلام شد. به گزارش ایرنا، بر این اساس هر دلار آمریکا ۴۲ هزار ریال، هر پوند انگلیس ۵۴ هزار و ۹۴۹ ریال و هر یورو ۴۹ هزار و ۴۶۹ ریال نرخ گذاری شدند. همچنین در تابلوی بانک مرکزی، هر فرانک سوییس ۲۵

هزار و ۹۸۷ ریال، کرون سوئد ۴ هزار و ۷۸۴ ریال، کرون نروژ ۴ هزار و ۶۱۷ ریال، کرون دانمارک ۶ هزار و ۶۴۱ ریال، روپیه هند ۵۶۱ ریال، درهم امارات متحده عربی ۱۱ هزار و ۴۳۷ ریال، دینار کویت ۱۲۷ هزار و ۴۳۷ ریال، یکصد روپیه پاکستان ۲۵ هزار و ۰۵۶ ریال، یکصد یین ژاپن ۲۹ هزار و ۶۸۵ ریال، دلار هنگ کنگ ۵ هزار و ۴۱۹ ریال و هر ریال عمان ۱۰۹ هزار و ۲۳۳ ریال قیمت‌گذاری شد. علاوه بر این هر دلار کانادا ۲۱ هزار و ۳۱۵ ریال، دلار نیوزیلند ۲۷ هزار و ۸۵۹ ریال، راند آفریقای جنوبی ۲ هزار و ۴۶۱ ریال، لیر ترکیه ۶ هزار و ۲۴ ریال، روبل روسیه ۵۶۵ ریال، ریال قطر ۱۱ هزار و ۵۲۹ ریال، یکصد دینار عراق ۲ هزار و ۵۲۰ ریال، لیر سوریه ۸۲ ریال، دلار استرالیا ۲۹ هزار و ۹۸۲ ریال، ریال سعودی ۱۱ هزار و ۲۰۰ ریال، دینار بحرین ۱۱۱ هزار و ۷۰۱ ریال، دلار سنگاپور ۲۰ هزار و ۵۵۷ ریال، یکصد تاکای بنگلادش ۴۹ هزار و ۶۵۹ ریال، ده روپیه سریلانکا ۲ هزار و ۲۶۲ ریال، کیات میانمار (برمه) ۲۱ ریال، یکصد روپیه نپال ۳۴ هزار و ۸۷۰ ریال، یکصد درام ارمنستان ۸ هزار و ۶۶۲ ریال و دینار لیبی ۳۰ هزار و ۵۵۷ ریال قیمت خورد. امروز هر یوان چین ۶ هزار و ۲۲ ریال، یکصد بات تایلند ۱۲۴ هزار و ۲۵۷ ریال، رینگیت مالزی ۹ هزار و ۹۰۶ ریال، یک هزار وون کره جنوبی ۲۵ هزار و ۱۷۰ ریال، دینار اردن ۵۹ هزار و ۲۳۸ ریال، یکصد تنگه قزاقستان ۹ هزار و ۹۵۴ ریال، لاری گرجستان ۱۲ هزار و ۶۷۰ ریال، یک هزار روپیه اندونزی ۲ هزار و ۸۵۹ ریال، افغانی افغانستان ۵۴۸ ریال، روبل جدید بلاروس ۱۷ هزار و ۱۴۴ ریال، منات آذربایجان ۲۴ هزار و ۷۲۱ ریال، یکصد پزوی فیلیپین ۸۵ هزار و ۴۸۰ ریال، سامانی تاجیکستان ۴ هزار و ۷۴ ریال، بولیوار جدید ونزوئلا ۴ هزار و ۲۰۶ ریال و منات ترکمنستان ۱۱ هزار و ۹۷۰ ریال ارزش‌گذاری شد.

مدیرکل امور بین‌الملل دفتر ریاست‌جمهوری: سیاست خارجی مبتنی بر منافع ملی؛ چین یا اروپا فرقی ندارد

تهران- ایرناپلاس- مدیرکل امور بین‌الملل دفتر ریاست جمهوری با یادآوری اولویت‌های سیاست خارجی کشور، تاکید کرد: ما با یک‌جانبه‌گرایی و اعمال سیاست‌های تفرقه‌افکنانه آمریکا و رژیم اشغالگر قدس که با هدف تامین منافع‌شان انجام می‌شود، مخالفیم و آن را برنمی‌تابیم. با هر قدرتی براساس منافع ملی نگاه می‌کنیم و فرقی نمی‌کند برزیل، آرژانتین، چین، ونزوئلا، همسایگان و یا کشورهای اروپایی باشد. توسعه روابط خارجی بویژه با کشورهای که منافع ملی کشور ایجاب می‌کند، رویکردی است که دولت یازدهم و دوازدهم از ابتدای شروع به کار خود ترسیم کرده است. براساس همین برنامه، به دنبال توافقی‌هایی است تا با حفظ استقلال و رعایت قوانین بین‌المللی، مناسبات اقتصادی، تجاری و سیاسی کشور گسترش یابد. در این میان، توجه به کشورهای که ارتباط تنگاتنگی با ایران دارند از جمله همسایگان، رویکردی است که رئیس‌جمهوری بارها به آن اشاره و تاکید کرده است.

توسعه روابط بین‌الملل به تاکید قانون اساسی // کمال دهقانی، مدیرکل امور بین‌الملل دفتر رئیس‌جمهوری در همین باره به ایرناپلاس می‌گوید: در عرصه بین‌الملل، ایران منافع و مصالح عمومی خود را به همراه مسائل کلان امنیت ملی در نظر قرار می‌دهد. طبیعی است در این تعاملات، امور سیاسی، امنیتی و اقتصادی در اولویت باشد زیرا در غرب آسیا کشورهای که با ما همسایه هستند، پیشینه تاریخی مشترکی داریم و از نظر فرهنگی و اجتماعی پیوندهای قوی و ناکسستی بین دو ملت وجود دارد. دهقانی ادامه می‌دهد: اقتصاد ما می‌تواند با کشورهای همسایه مکمل هم‌دیگر باشد؛ زیرا پایین بودن هزینه مبادلات و همچنین نزدیک بودن بازارهای مصرف، از مسایل ترجیحی در اقتصاد است که سبب همکاری دوجندان در این بخش خواهد شد. بنابراین اولویت اصلی، همکاری با کشورهای همسایه است تا در نهایت منجر به بالا رفتن رفاه عمومی مردم هر دو طرف شود. مدیرکل امور بین‌الملل دفتر ریاست جمهوری یادآوری می‌کند: روابط بین‌المللی ایران و توسعه راهبردی مناسباتش براساس تاکید و اصول قانون اساسی است؛ همچنین منافع ملی در سطح بین‌المللی در نظر گرفته می‌شود؛ در

واقع با همه کشورها با در نظر قرار دادن سیاست استقلال کشور، روابط خودمان را دنبال می‌کنیم. دهقانی تأکید دارد که سیاست راهبردی جمهوری اسلامی ایران، بنابر مستقل بودن است؛ در کنار این چارچوب، روابط خوبی با روسیه و چین دارد و این به معنای آزادی در انتخاب شرکای تجاری در عرصه بین‌الملل است. نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی در مجلس دهم، اضافه می‌کند: واقعیتی وجود دارد که همه باید در نظر بگیریم؛ وقتی رقابتی ایجاد می‌شود، می‌گویند ایران به دلیل فشارهای غرب احیاناً به سمت چین و روسیه رفته اما باید گفت، اگر ما با روسیه راهبردی کار کردیم به این دلیل بوده که منافع ما و روسیه اقتضاء می‌کرد و همکاری‌ها برای صلح در سوریه و مسائل دریای خزر، دو و چندجانبه بوده است.

اعتبار افکار عمومی دنیا برای چین مهم است // وی همچنین درباره سند همکاری ایران و چین، توضیح می‌دهد: در نظر بگیرد سیاست‌های چین در عرصه روابط بین‌الملل، منطقی و اصولی است و به طور معمول در ماجراهای سیاسی و نظامی دنیا دخالت نمی‌کند؛ در واقع برای چین، اعتبار افکار عمومی دنیا نیز مهم است. به نظر می‌آید هرچا همکاری و ائتلافی در عرصه روابط بین‌الملل شکل می‌گیرد اگر منطق درستی داشته و اتحاد اصولی شکل گرفته باشد، به خوبی دیده می‌شود؛ در غیر این صورت، طرد می‌شود. مانند ائتلاف آمریکا، رژیم صهیونیستی و عربستان سعودی برای بحران‌های منطقه که پیامد آن جنایت‌های جنگی در یمن و اقدامات خرابکاری در سوریه و عراق است. وی ادامه می‌دهد: همه این ائتلاف‌ها و اتحادها در عرصه بین‌الملل در برابر نگاه افکار عمومی جهان است. بنابراین دیر یا زود مشخص می‌شود چه اهداف و اغراضی در پی آن است. دهقانی ادامه می‌دهد: فکر می‌کنیم که این توسعه روابط دوجانبه و چندجانبه با یک منطق قوی پشتیبانی می‌شود و افکار عمومی دو کشور و جهان آن را می‌پذیرد. همچنین این مناسبات دوو چند جانبه ایران، برای مبارزه با یک جانبه‌گرایی، بی‌قانونی، حاکمیت تروریسم بین‌المللی و پیمان شکنی‌های آمریکا در عرصه بین‌المللی است؛ مانند خروج از پیمان پاریس و نقض غیرقانونی برجام.

معاون امور بین الملل دانشگاه آزاد: تربیت سفیران انقلاب اسلامی در دستور کار دانشگاه آزاد است

تهران - ایرنا - معاون امور بین الملل و دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد اسلامی گفت: تربیت اسلامی و انقلابی و تلاش برای تربیت سفیران انقلاب اسلامی (دانشجویان خارجی) در دستور کار این معاونت است. به گزارش روز شنبه گروه دانشگاه و آموزش ایرنا از دانشگاه آزاد اسلامی، مراسم معارفه علاءالدین بروجردی معاون بین الملل و امور دانشجویان غیرایرانی دانشگاه با حضور علی اکبر ولایتی رئیس هیأت مؤسس و هیأت امنای دانشگاه، محمدمهدی طهرانچی رئیس دانشگاه برگزار شد. علاءالدین بروجردی در این مراسم گفت: برای من بسیار کار مشکلی است، در جایگاهی که مرحوم شیخ الاسلام فعالیت کرده، حضور داشته باشم. وی افزود: مرحوم شیخ الاسلام در طول ۴ دهه گذشته همواره دارای مسوولیت‌های بزرگی در وزارت امور خارجه بوده و خدمات ارزنده‌ای به کشور ارائه داده و ادامه فعالیت ایشان و برداشتن گام‌های بلند در جهت تحقق مصوبات هیأت امنای دانشگاه آزاد اسلامی برای بنده بسیار حائز اهمیت است. بروجردی با اشاره به یکی از سیاست‌های مورد تأکید مقام معظم رهبری، گفت: رهبر معظم انقلاب همواره بر موضوع تجدید حیات علمی جهان اسلام تأکید دارند و باید بتوانیم در دانشگاه آزاد اسلامی این مسیر را دنبال کنیم. همچنین تربیت اسلامی و انقلابی و تلاش در جهت تربیت سفیران انقلاب اسلامی باید در دستور کار معاونت امور بین الملل قرار گیرد. وی افزود: تربیت سفیران انقلاب بسیار حائز اهمیت است، چرا که دانشجویان خارجی که در دانشگاه آزاد اسلامی تحصیل می‌کنند، نقش بسیار مهمی در چگونگی نگاه ملت‌ها به انقلاب اسلامی دارند. معاون امور بین الملل و دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد اسلامی خاطرنشان کرد: حوزه امور بین الملل در دانشگاه مستلزم کارهای بسیار بزرگی است. رقیب

فراوانی در این عرصه داریم و باید تمام تلاش خود را در این حوزه به کار ببریم تا از ظرفیت عظیم دانشگاه آزاد اسلامی استفاده شود.

دانشگاه آزاد ۱۸ هزار دانشجوی غیر ایرانی دارد // در ادامه علیرضا شیخ عطار مسوول سابق تمشیت معاونت بین الملل و امور دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد گفت: افرادی که در دانشگاه منصوب می‌شوند، دارای کارنامه ارزنده ای هستند. وی افزود: علاءالدین بروجردی جزو اولین افرادی است که در وزارت خارجه مشغول به کار شد و دارای سوابق ارزنده‌ای همچون سفیر ایران در چین، معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت خارجه، نماینده مجلس شورای اسلامی و رییس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس است. شیخ عطار با بیان اینکه مهم‌ترین تهدیدها و فرصت‌ها منشاء خارجی دارد، اظهار داشت: موضوع روابط بین‌الملل بسیار مهم و حیاتی است و سازمان‌هایی که به این حوزه توجه دارند، می‌توانند تهدیدها را خنثی و از فرصت‌ها استفاده کنند. از این‌رو معاونت بین‌الملل و امور دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد اسلامی نقش مهمی در دیپلماسی و حفظ کشور از تهدیدهای خارجی و داخلی دارد که این امر با تربیت دانشجویان خارجی و سفیران محقق می‌شود. وی به افزایش جذب دانشجویان خارجی در این دانشگاه اشاره کرد و گفت: در دو سال گذشته تعداد دانشجویان غیرایرانی دانشگاه آزاد از ۸ هزار نفر به ۱۸ هزار دانشجوی افزایش یافت و امسال با توجه به اینکه دانشگاه‌ها تحت تأثیر همه‌گیری ویروس کرونا قرار گرفته‌اند، اما جذب دانشجوی خارجی در دانشگاه آزاد نسبت به سال گذشته کاهش نداشته است. در این مراسم حکم انتصاب بروجردی به عنوان معاون بین الملل و امور دانشجویان غیرایرانی دانشگاه توسط ولایتی و طهرانچی به وی اعطا شد. در این مراسم یاد و خاطره مرحوم حسین شیخ الاسلام معاون فقید امور بین الملل دانشگاه گرامی داشته شد.

«طبل غزا» و گرای اشتباه رسانه های غربی درباره چین

حامد وفایی، عضو هیات علمی دانشگاه تهران/ تهران - ایرنا - طی هفته های اخیر با طرح ناگهانی موضوعی که اصل آن به ۵ سال قبل باز می گشت، بازار حرف و حدیث درباره "برنامه ۲۵ ساله همکاری های ایران و چین" به گونه ای بی سابقه داغ شد و در شرایطی که یکی از حامیان ایران در دوره ای دشوار از تاریخ جمهوری اسلامی با فشارهای آشکار و نهان امریکا دست و پنجه نرم می کرد، هجمه هایی به گونه ای ناخواسته مناسباتی را هدف قرار داد که باید مشارکتی، جامع و راهبردی باشد. به نظر می رسد امروز که کمی گرد و غبار جنجال های مربوط به "برنامه ۲۵ ساله همکاری های ایران و چین" فرو نشسته بهتر می توان به ابعاد این ماجرا پرداخت؛ طی ایامی که گذشت، دغدغه ها و نگرانی های بسیاری در فضای مجازی فارسی زبان پیرامون مسئله ای مطرح شد که اساسا ماهیت آن با ابهاماتی جدی مواجه بود. در بسیاری از مطالب منتشر شده و اظهارنظرهای مطرح شده، برنامه یاد شده با عناوینی چون "توافقنامه"، "معاهده" و مواردی از این دست یاد شد که همگی نادرست و اصولا با ماهیت "برنامه" وار متنی که هنوز از جانب طرف چینی هم تائید نشده مغایرت داشت. جدای از نفس اینکه گفت وگو پیرامون موضوعی دوجانبه که هنوز از سوی طرف مقابل تائید نشده تا چه میزان صحیح بوده، نگارنده در این سطور بر آن است تا بعد دیگری از رخدادی که به واسطه تاثیرگذاری عوامل خارجی بر افکار عمومی ایران ایجاد شده را بررسی و تحلیل کند. در شرایط کنونی و برای بررسی جامع فضای حاکم بر مناسبات ایران و چین، عوامل بسیاری باید مورد تدقیق و موشکافی قرار بگیرند که از آن جمله می توان به وضعیت فعلی جمهوری اسلامی ایران، موقعیت چین در نظام بین الملل، فضای حاکم بر مناسبات چین و آمریکا، تحریم های ضد ایرانی و ضد چینی آمریکا، تحولات دو منطقه حساس خاورمیانه و آسیای جنوب شرقی و عواملی از این دست اشاره داشت. طبعاً بررسی تمام عوامل یاد شده در این نوشتار مختصر نمی گنجد اما با نگاهی گذرا به تحولات ماه های اخیر و مواضع رسمی کشورهای درگیر با این موضوعات می توان به رصد چند سرخط روشن در چارچوب یاد شده دست یافت:

-تعمیق شکاف ها میان امریکا و چین به رغم نیاز استراتژیک دو کشور به یکدیگر و عیان تر شدن تقابلات پکن - واشنگتن و در نتیجه تشدید تنش ها در حوزه آسیای جنوب شرقی و مناطق حساسی همچون هنگ کنگ و تایوان با دخالت های مستقیم آمریکا

-تقویت جایگاه و نفوذ راهبردی چین در نظام بین الملل همزمان با آسیب های جدی به وجهه جهانی آمریکا - تشدید تلاش های ایالات متحده برای اعمال فشارهای بی سابقه به جمهوری اسلامی ایران با استفاده از تمام ظرفیت های تحریمی

با علم بر سه محور یاد شده، امروز با توجه به دامنه تاثیرگذاری امریکا بر ساختار اقتصاد بین الملل، خصوصیت ذاتی دولتمردان این کشور با جمهوری اسلامی ایران و ناهمگونی بنیادین ایدئولوژیک با جمهوری خلق چین، در تحلیل مناسبات تهران و پکن عملا از بررسی تاثیرگذاری "عامل آمریکایی" گریزی نیست و همانطور که مقامات ارشد کشورمان نیز بیان داشته اند، هم اکنون این روابط با هجوم دو ویروس "تحریم" و "کرونا" مواجه شده است. اما نکته مورد نظر اینجاست که در فضایی که بنا بر آمار رسمی منابع چینی، به دلیل فشارهای یکجانبه آمریکا میزان تعاملات تجاری این کشور با ایران طی ۴ ماه نخست سال جاری میلادی نسبت به مدت مشابه سال گذشته با کاهش ۴۰ درصدی مواجه گشته و از آن مهم تر، داده های آماری کاهش ۶۱ درصدی میزان واردات چین از ایران را نشان می دهد، جریانی با دمیدن بر آتش جدایی، علم پیشگیری از یغمای ایران بدست چینیان را بلند کرده و مناسباتی که باید جامعیت و راهبردی بودنش را در هر زمانه ای حفظ کند را مورد حمله های غیرکارشناسی قرار می دهد. در اینکه باید در تنظیم مناسبات بلندمدت با کشورهای مختلف بر مبنای سه اصل عزت، حکمت و مصلحت کام برداشت، تردیدی نیست و حساسیت و دقت افکار عمومی و رسانه های داخلی بر این امر جای تقدیر دارد، اما نکته اصلی در باب "گرای اشتباه" رسانه ها و جریان های خارجی به افکار عمومی ایران زمین درست همینجا مطرح می شود که چگونه می توان پازلی را طراحی کرد تا در شرایطی که بنا بر آمار گمرک چین، میزان خرید نفت ایران توسط چینیان به واسطه فشارهای بی سابقه، غیرقانونی و یکجانبه امریکا بر چین و همچنین ناکارآمد سازی ساختار حمل و نقل بین المللی علیه ایران، به کمترین میزان از سال ۲۰۰۷ می رسد، دغدغه ما تا سطح "فروش جزیره کیش به چینیان" نزول یابد؟ باید دید چه معادله ای به جریان می افتد که همزمان با تاکید دو جریان اصولگرا و اصلاح طلب بر منافع اساسی و راهبردی ارتباط جامع ایران با چین، جریانی با استناد به اخباری غیرقابل اتکا بر خلاف جریان این رودخانه به راه می افتد؟ جالب آنکه همزمان با این تحولات میزان خرید نفت روسیه، عربستان و برزیل از سوی چین جهشی بی سابقه می یابد و به جای آنکه دغدغه تضعیف روابط اقتصادی ایران با یکی از مهم ترین شرکای تجاری اش که از قضا بزرگترین بازار مصرف جهان را در اختیار داشته و از آن با عنوان کارخانه جهان نیز یاد می شود بر خروجی شبکه های مجازی و رسانه های پارسی زبان قرار گیرد، جنجال های بی پایان درباره محتوای برنامه ای که هنوز نه از سوی ایران تأیید شده و نه چین به دغدغه ایرانیان مبدل می شود؟ طبعا افکار عمومی و رسانه ها در انتخاب موضوعات مورد نظرشان برای واکاوی و تحلیل آزادند اما در اینجا بحث "اولویت ها" مطرح است؛ به تعبیر مولانا «خمش! این طبل مزن، تیغ بزن وقع غزاست (جنگ)، طبل اگر پشت سپاه است، غزا اولی تر!» نکته اینجاست که در بحبوحه تحریم های آمریکا علیه ایران و در میانه چالش های امریکا و جمهوری خلق چین و در شرایط حساس خاورمیانه و شرق آسیا، نیاز مناسباتی که قرار است بنا بر توافق سران دو کشور مشارکت جامع راهبردی باشد چیست؟ آیا در این جریان اخیر، مواضع برخی مقامات سابق کشور، نگاه برخی نمایندگان مجلس و به تبع آن فضاوت بخشی از افکار عمومی و رسانه های ایرانی صحیح و بر مبنای منافع ملی بوده است؟ با مروی بر آنچه گذشت می توان نتیجه گرای اشتباه رسانه های غربی در این شرایط حساس به فضای داخلی ایران را به نظاره نشست. کوتاه سخن آنکه توجه به گرای اشتباه رسانه های غربی، عملا بخشی از ایرانیان را به جای نگرانی از تضعیف روابط مهم و تاثیرگذار تهران با پکن که نتیجه قطعی فشارهای یکجانبه

واشنگتن بر چینیان و ساختارهای جهانی بوده و مقامات دو کشور نیز بر آن تاکید و از آن گلایه کرده اند، بر مسائلی که حداقل در این ایام اولویت چندم محسوب می شود متمرکز شده و این فرآیند در مواردی حتی به عملکرد معکوس بخشی از افکار عمومی داخلی در مواجهه با دستگاه دیپلماسی کشور یعنی تضعیف به جای پشتیبانی انجامیده است. آسیب شناسی آنچه در این مورد مشخص رخ داده، بیش از هر زمان لزوم مرجعیت منابع داخلی در نظر افکار عمومی را گوشزد نموده و بر اهمیت اصل "روابط عمومی" در "مدیریت استراتژیک" مناسباتی که باید دارای سه شاخصه "مشارکت - جامعیت و راهبردی بودن" باشد را یادآور می شود. "مشارکت جامع راهبردی" توافق مشترک و اصولی سران ایران و چین در بهمن ماه ۱۳۹۵ برای چارچوب مناسبات دو کشور بوده که از همان ایام شروع آن و با توجه به ماهیتش، برنامه ریزی بلندمدت (برنامه ۲۵ ساله) را نیز در دستور کار دو طرف قرار داده است؛ با مرور وقایع هفته های اخیر می توان چنین نتیجه گرفت که برای تحقق چارچوب یاد شده، باید ضمن رفع موانع موجود، مناسبات دو تمدن شرقی را از مرارت واسطه های غربی رها کرد تا دیده بانان حقیقی ایران زمین با ارائه گرای مستقیم و صحیح از جوانب رابطه با دومین قدرت اقتصادی جهان، تامین منافع ملی ایران اسلامی را از رهگذر این رابطه ریل گذاری کنند.

تحلیل اندیشکده اوراسیا ریویو / فشارهای آمریکا بر ایران نتیجه عکس داشت

تهران - ایرنا - اندیشکده "اوراسیا ریویو" روز شنبه در گزارشی تلاش های آمریکا برای منزوی ساختن ایران با اعمال فشار و تحریم ها را نه تنها عبث خواند، بلکه افزود: این اقدامات نه تنها ایران را به انزوا نکشاند که باعث نزدیک تر شدن تهران و پکن و همکاری های بلند مدت آنها شده است که نتیجه آن تعمیق همکاری های نظامی دو کشور نیز خواهد بود. به گزارش ایرنا، در ابتدای تحلیل این اندیشکده به صورت معترضه آمده است: آیا «دونالد ترامپ»، رئیس جمهوری آمریکا با اعمال تحریم ها و عملکرد خود نسبت به دیگر کشورها، به جای منزوی کردن ایران، دو دشمن دیرینه خود یعنی تهران و پکن را به یکدیگر نزدیک نکرده است؟ «محمدجواد ظریف»، وزیر امور خارجه ایران روز ۵ ژوئیه (۱۵ تیر) سال جاری میلادی، مذاکره درباره همکاری های استراتژیک ایران و چین را تأیید کرد. ۶ روز بعد، نشریه آمریکایی "نیویورک تایمز" طی گزارشی اعلام کرد که نسخه ای ۱۸ صفحه ای از سند همکاری ۲۵ ساله پیشنهادی میان ایران و چین را به دست آورده است که نشان دهنده توافق بر سر همکاری های چند جانبه راهبردی این دو کشور است. طبق پیشنهادی که به پروژه "یک کمربند-یک جاده" چین مربوط است، چین قرار است ۴۰۰ میلیارد دلار در بخش های بانکداری، ارتباطات و صنعت حمل و نقل سرمایه گذاری کرده و در ازای آن نفت ایران را با ۳۲ درصد تخفیف خریداری کند. برای هر دو کشور چین و ایران که تحت تحریم های آمریکا قرار دارند، این توافق می تواند به عنوان تلاشی هماهنگ برای تسکین فشار و مقابله به تاثیرات منفی تحریم ها در نظر گرفته شود، بنابر این نباید انتظار داشت که برنامه های آمریکا علیه ایران و چین نتیجه مثبتی داشته باشد. چین برای تامین نیازهای صنعتی خود، روزانه ۱۰ میلیون بشکه نفت خریداری می کند و ایران می تواند به صورت بالقوه بیشترین تقاضای خود در فروش نفت را برآورده سازد. چون عرضه مداوم نفت با قیمت ثابت به چین با سیاست آمریکا که هدف آن فروپاشی مالی ایران با استفاده از تحریم اقتصادی سخت است، مغایرت دارد. این سند همکاری ۲۵ ساله با پوشش دادن همکاری های دوجانبه در ابعاد مختلف به نوبه خود می تواند منشأ تحولات گسترده هم در روابط دوجانبه دو کشور و همچنین در معادلات منطقه ای و بعضاً جهانی باشد به گونه ای که بعید نیست گسترده و عمیق تر شدن این همکاری ها به نقطه ای برسد که اعتراض گسترده آمریکا را نیز در پی داشته و حتی آرایش های سیاسی و اقتصادی را در جهان تغییر دهد. از آنجایی که قرار است به زودی دیدار سه جانبه ای میان ایران، روسیه و چین انجام شود که اگر این دیدارها و توافقاتی که صورت خواهد گرفت به خوبی پیش رود، این همکاری ها ابعاد جدید دفاعی و امنیتی به خود بگیرد و همین امر هم به گونه ای دیگر معادلات جهانی را

تحت تاثیر قرار دهد. به عقیده برخی تحلیلگران، ابتکار "یک کمربند- یک جاده" چین که سال ۲۰۱۳ توسط دولت چین پیشنهاد شد و موجب سرمایه گذاری در ۶۸ کشور دنیا از آسیا تا آفریقا و خاورمیانه شده، بزرگترین پروژه های زیربنایی و سرمایه گذاری در تاریخ است و ۶۵ درصد از جمعیت جهان را پوشش می دهد. به نظر نمی رسد چین هیچ قسمتی از این توافقنامه پیشنهادی را نقض کند یا روابط خود را با دیگر دولت های منطقه برهم بزند که این می تواند برای کشورهای غربی به ویژه آمریکا نگران کننده باشد.

آسیا تایمز: چین و روسیه مخالف تمدید تحریم تسلیحاتی ایران هستند

پکن-ایرنا- شبکه خبری آسیا تایمز در تازه ترین گزارش خود تلاش های آمریکا برای تمدید تحریم تسلیحاتی ایران را شکست خورده و بی نتیجه توصیف کرد که با مخالفت کشورهایمانند چین و روسیه مواجه شده است. به گزارش ایرنا آسیا تایمز روز شنبه نوشت: چین و روسیه دو قدرت دارای حق وتو در شورای امنیت سازمان ملل، مخالفان اصلی تلاش های آمریکا برای چنین اقدامی هستند و روابط نزدیکی نیز با ایران دارند. گزارش این رسانه به سفرهای «برایان هوک» نماینده آمریکا در امور ایران اشاره می کند که نتیجه ای نداشته است اما او می گوید تا با این دستاویز که برداشتن تحریم تسلیحاتی ایران منطقه را به تنش می کشاند برخی از کشورهای منطقه را ترغیب به حمایت از این تلاش های واشنگتن کند. او در جریان سفر اخیرش به منطقه خلیج فارس صراحتاً اعلام کرد که «اگر شورای امنیت نتواند تا روز ۱۸ اکتبر این تحریم تسلیحاتی را تمدید کند آن زمان ایران آزادانه به خرید و فروش تسلیحات مبادرت خواهد ورزید.» آسیا تایمز اختلافات منطقه ای ایران و آمریکا را مورد توجه قرار داده اما به شکست تلاش های آمریکا پرداخته و اینکه این کشور تاکنون توفیقی برای ترغیب دیگران برای تمدید این تحریم تسلیحاتی نداشته است. گزارش اضافه می کند: مقام های آمریکایی مدت ها است تلاش می کنند تا طوری القا کنند که برداشتن این تحریم، منطقه خاورمیانه را به خطر می اندازد اما حتی در نشستهای که شورای امنیت مدتی قبل در باره این مساله ترتیب داد، چین و روسیه آشکاراً با تلاش های واشنگتن در ممانعت از لغو این تحریم ها مخالفت کردند. آسیا تایمز نوشت که «جانگ جون» سفیر چین در سازمان ملل گفته است که تحریم تسلیحاتی ایران طبق توافق برجام باید برداشته شود و آمریکا که دیگر عضوی از این توافق بین المللی نیست حتی برای بازگرداندن مکانسیم ماشه در سازمان ملل ندارد. این شبکه خبری تاکید کرد که از دیدگاه ناظران اینها اقدامات و تلاش هایی از سوی دولت ترامپ رییس جمهوری آمریکا برای نابود کردن برجام در روزهای پیش از انتخابات ریاست جمهوری آمریکا است.

بازتاب دستگیری سرکرده گروه تروریستی مستقر در آمریکا در تلویزیون چین

پکن- ایرنا- تلویزیون چین ضمن بازتاب دستگیری سرکرده یک گروه تروریستی مستقر در آمریکا توسط سربازان کمنام امام زمان (عج) گزارش کرد که ایران موفق شده است در یک عملیات پیچیده سرکرده این گروه تروریستی را دستگیر کند. به گزارش ایرنا، تلویزیون چین روز یکشنبه گزارش کرد هنوز مشخص نیست ایران این فرد را که «جمشید شارمهد» نام دارد چگونه دستگیر کرده اما این اتفاق در زمانی رخ داده که تنش ها بین ایران و آمریکا بیشتر شده است. تلویزیون چین می افزاید: از زمانی که دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا از توافق هسته ای سال ۲۰۱۵ میلادی خارج شد و به دنبال آن سردار سلیمانی فرمانده سپاه قدس را ترور کرد، روابط بشدت پرتنش دنبال شده است. گزارش ادامه می دهد: گروه تروریستی مذکور مستقر در آمریکا که تندر نام دارد و ایران سرکرده آن را دستگیر کرده، در بمب گذاری سال ۲۰۰۸ میلادی در شیراز دست داشته و بعضاً به دنبال عملیات های خرابکاری بوده که ناموفق مانده است. تلویزیون چین به نقل از بیانیه وزارت اطلاعات ایران آورده است که تندر یک گروه تروریستی و برانداز در ایران است که سرکرده آن اکنون در اختیار نیروهای قدرتمند امنیتی ایران است.

رسانه چینی به این اشاره می کند که بر اساس مستندات ایران، تندر عامل عملیات بمبگذاری در یک مسجد در شهر شیراز است که در جریان آن ۱۴ نفر کشته و ۲۱۵ نفر زخمی شدند. بنا به گزارش تلویزیون چین، ایران در سال گذشته میلادی نیز موفق شد یک گروه از تروریست ها و عوامل تروریستی را که به سازمان جاسوسی سیا آمریکا وابسته بودند شناسایی و دستگیر کند.

آمریکا بزرگترین خطر برای روابط بین الملل از نگاه چین

پکن- ایرنا- با تیره شدن فزاینده روابط چین و آمریکا، پکن تاکید دارد که واشنگتن به بزرگترین عامل ضربه زننده به روابط بین الملل تبدیل شده است و کشورها باید برای مقابله با چنین پدیده ای هوشیار باشند. به گزارش ایرنا «وانگ پی» وزیر خارجه چین بویژه در روزهای اخیر بارها از آمریکا به دلیل آسیب هایی که به روابط بین المللی زده انتقاد کرده و در تازه ترین مورد نیز در گفت و گویی با همتای اندونزیایی خود این موضوع را مورد تاکید دوباره قرار داده است. تلویزیون چین از قول او گزارش کرده است که آمریکا به بزرگترین عامل ضربه زننده به روابط بین المللی تبدیل شده است و برعهده کشورها است که با همکاری و مشارکت متقابل با واشنگتن مقابله کنند. از دیدگاه چین این آمریکا است که حالا به نیرویی برای برهم زدن مناسبات کشورها تبدیل شده است آمریکا تشدید منازعات و مناقشات میان کشورها را دنبال می کند و می کوشد تا آنها را رو در روی یکدیگر قرار دهد. از نگاه وزیر خارجه چین، تلاش های واشنگتن با این سناریو دنبال می شود که کشورها شروع به یارگیری کنند و در مقابل هم قرار بگیرند اما چنین کاری به عقیده وی نه برای روابط بین الملل مساعد است و نه نفعی برای کشورها دارد. از زمانی که شیوع کرونا در سطح جهانی شروع شد و بخصوص آمریکا را در برگرفت مقام های واشنگتن فشارهای همه طرفه ای را روی چین تحمیل کرده اند از جمله در زمینه هنگ کنگ، تایوان و دریای جنوبی کوشیده اند تا کشورهای دیگر را مقابل چین قرار دهند. در دریای جنوبی هم تلاش آمریکا به اعتقاد وزارت خارجه چین بر این است که کشورهای منطقه و همسایه چین را مقابل این کشور قرار دهد پکن به همه همسایگان خود تاکید کرده است حسن همجواری را رعایت می کند و اختلافی با آنها ندارد ولی هشدار داده است که همه با همکاری متقابل باید جلوی این پدیده خطرناک (تلاش های مخرب آمریکا) را بگیرند. وزارت خارجه چین در تارنمای خود از قول وزیر خارجه این کشور آورده است: آمریکا به عنوان تنها ابرقدرت دنیا نه تنها مسئولیت ها و تعهدات بین المللی خود را نادیده گرفته بلکه با تحریم کشورهای دیگر به قوانین و حقوق بین المللی بی توجهی نشان داده است. یکی از مسایل مهم مورد منازعه چین و آمریکا بحث دریای جنوبی است و واشنگتن می کوشد تا کشورهای آسیای جنوب شرقی را تحریک کند با تشکیل اردوگاهی در مقابل چین صف کشی کنند اما پکن نیز سیاست فعالی را برای توسعه روابط و همکاری ها با این کشورها به اجرا گذاشته و ارتباطات دیپلماتیک با آنها را افزایش داده است تا مانع چنین اقدامی از سوی آمریکا شود. «سونگ جونگ پینگ» تحلیلگر مسایل منطقه از چین می گوید: آمریکا باعث بروز ناآرامی هایی در منطقه از جمله دریای جنوبی شده ولی نباید فراموش کرد که شرایط نسبت به گذشته فرق کرده است و چین از منافع خود حراست می کند. او خاطر نشان کرد که اگر آمریکا جولان منطقه ای خود را ادامه دهد پکن هم طبیعتا حضور فعالتری در منطقه خواهد داشت او به مخاطراتی که پیش روی دو کشور در دریای جنوبی وجود دارد اشاره کرد و نسبت به تبعات آن هشدار داد. دولت و حزب حاکم چین تاکید کرده اند که در راستای حراست از منافع ملی و حق حاکمیت و تمامیت ارضی این کشور با هیچ نیرویی مصالحه نخواهند کرد و ارتش چین تاکید ورزیده است که نیروهای مسلح همواره برای دفاع از دریای جنوبی آماده هستند و مرعوب آمریکا نمی شوند.

نخستین پرواز بلند هواپیمای بومی دوزیست چین انجام شد

پکن- ایرنا- هواپیمای آبی - حاکی بومی چین با نام «کون لونگ- ای جی ۶۰۰» اولین پرواز آزمایشی برد بلند خود را به مدت ۴۶ دقیقه انجام داد. به گزارش ایرنا این هواپیما که پیش از این ۱۷۰ پرواز مقدماتی کوتاه به مدت مجموع ۲۰۰ ساعت را در خشکی و یا آبراه انجام داده بود نخستین پرواز بلندمدت را از فرودگاهی در استان شاندونگ آغاز کرد و پس از فرود بر بستر رودخانه زرد در نزدیکی شهر چینگدائو دوباره به مبدا بازگشت. در حال حاضر ۲ فروند از این هواپیما در مرحله آزمایش های مختلف زمینی و پروازی قرار دارند. هواپیمای AG ۶۰۰ به عنوان بزرگترین هواپیمای دوزیست جهان، به همراه هواپیمای ترابری بزرگ- Y ۲۰ و هواپیمای مسافربری C ۹۱۹ سه پروژه بلند پروازانه چین در راه اثبات توانمندی صنعتی و قرار گرفتن در زمره ابرقدرت های هوایی جهان است. انجام عملیات های اطفای حریق هوایی، تحقیقات دریایی، امداد و نجات و حمل و نقل افراد و تجهیزات از مهم ترین ماموریت های این پرنده چهار موتوره ۳۷ متری و ۵۲ تنی هستند. همزمان با این تحول عرصه صنعت هوانوردی چین، شرکت هواپیمایی تجاری این کشور نیز که مسئول توسعه هواپیمای مسافربری بزرگ چین است اعلام کرد هواپیمای مسافربری ARJ ۲۱ ساخت این کشور نیز در یک پرواز آزمایشی موفق شد از مرتفع ترین فرودگاه غیر نظامی جهان (فرودگاه «دائو جن یا دین» با ارتفاع ۲۴۱۱ متر) به شانگهای پرواز کند. گزارش می افزاید: پس از پرواز آزمایشی دو هفته ای، توان پرواز و فرود این نوع هواپیما در مرتفع ترین فرودگاه ها کاملاً تأیید شده است.

بهبادهای چینی به جنگ ملخ ها در پاکستان می آیند

اسلامآباد - ایرنا - پاکستان برای دفع حمله ملخ های صحرایی که طی ۳ دهه اخیر بی سابقه بوده است و یک تهدید ملی برای این کشور تلقی می شود، از بهبودهای مدرن چین استفاده می کند. به گزارش ایرنا، رسانه های رسمی پاکستان روز شنبه گزارش دادند: چین بهبودهای مدرن در اختیار پاکستان قرار داده است تا از آن برای دفع حمله ملخ های صحرایی در این کشور استفاده شود. در این گزارش آمده است: ۱۲ فروند بهبود پیشرفته سری "تی-۱۶" از چین به پاکستان ارسال شد و در دومین مرحله تیم فنی از چین برای کمک به مسئولان پاکستانی در استفاده از این بهبودها عازم این کشور می شود. رادیو دولتی پاکستان اعلام کرد: بهبودهای تی-۱۶ چین مجهز به جدیدترین فن آوری جهت بکارگیری در بخش کشاورزی است که کنترل پرواز آن نیازی به حضور در محل پرواز یا زمین کشاورزی ندارد بلکه از راه دور (اتاق کنترل) نیز هدایت آن امکان پذیر است. پیشتر پاکستان برای مقابله با ملخ ها دست به دامن بانک جهانی و بانک توسعه آسیا شده بود و به گفته مقامات این کشور، ۲۰۰ میلیون دلار از بانک جهانی و ۱۵۰ میلیون دلار از بانک توسعه آسیا برای دولت اسلامآباد تأمین اعتبار شده است. دولت پاکستان برای نظارت بر فرآیند مقابله با حمله ملخ صحرایی در این کشور، اقدام به تشکیل ستاد ویژه ای موسوم به مرکز ملی کنترل ملخ ها کرده که متشکل از نهادهای دولتی و نظامی است و وظیفه آن هماهنگی میان دولت مرکزی (اسلامآباد) با دولت های ایالتی می باشد. کارشناسان پاکستانی با ابراز نگرانی جدی از پدیده هجوم ملخ ها به ویژه افزایش بی سابقه تعداد آنان و فضای که برای تولید مثل ملخ در مناطق این کشور به وجود آمده، می گویند: در صورت عدم اقدامات موثر برای از بین بردن ملخ ها، چالش امنیت غذایی نیز به سایر مشکلات که این روزها پاکستان در شرایط ناشی از شیوع خطرناک ویروس کرونا با آن مواجه است، اضافه خواهد شد. گزارش سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) حاکی است: ۲۸ درصد از مناطق پاکستان شامل ایالت بلوچستان، سیند و پنجاب به محل تولیدمثل ملخ صحرایی تبدیل شده و در صورت عدم کنترل، خطرهای بیشتری را به دنبال خواهد داشت و هجوم ملخ ها به سایر مناطق پاکستان گسترش پیدا می کند. این نهاد بین المللی اواسط اردیبهشت ماه امسال هشدار داد: پاکستان در معرض موج دوم حمله ملخ های صحرایی قرار گرفته است و اگر این کشور اقدامات موثر برای کنترل آن انجام ندهد، متحمل ضرر اقتصادی ۲.۷ میلیارد دلاری خواهد شد.

سکوت ۸ ساله نویسنده چینی برنده نوبل شکست

تهران- ایرنا- «مویان» نویسنده چینی برنده نوبل ادبیات در سال ۲۰۱۲، اولین رمان خود را پس از هشت سال سکوت روانه بازار کرد. به گزارش خبرگزاری شین‌هاوا، کتاب جدید مویان (Mo Yan) که *دیرشکوف* (A Late Bloomer) نام دارد، مجموعه‌ای از ۱۲ رمان کوتاه از داستان‌های واقع‌نمایانه یا پوچ‌گرایانه است که از قرن گذشته تا به امروز در روستاهای چین اتفاق افتاده‌اند. مویان در این کتاب مرز میان حقیقت و فانتزی را درهم می‌شکند و با تمرکز بر زندگی مردمان عادی تغییرات ایجاد شده در طول زمان را به تصویر می‌کشد. این نویسنده چینی در کتاب جدیدش برای اولین بار انسان معاصر را به تصویر می‌کشد که به خوبی با کارکرد اینترنت آشناست و از شایعه‌پراکنی در فضای مجازی کسب درآمد می‌کند. در بخشی از این کتاب آمده است: در زندگی واقعی شاید کاری از ده هزار نفر برنیاید اما در اینترنت وجود تنها ۱۰۰ نفر برای ایجاد یک موج کافی است. مویان همچنین در کتاب جدیدش با استفاده از روایت اول شخص از تاثیر دریافت جایزه نوبل بر زندگی شخصی خود نیز پرده برمی‌دارد. کسب جایزه نوبل زندگی این نویسنده را متحول کرد. وی از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۶ به دستم ۲۲ شهر دنیا سفر کرد، در ۲۶ کنفرانس شرکت کرد، ۱۸ سخنرانی برگزار کرد و ده‌ها هزار نسخه از آثارش را امضا کرد. گفته می‌شود وی در سال ۲۰۱۲ آنقدر مشغله داشت که در تمام سال حتی یک کتاب هم نخواند. از این نویسنده آثار متعددی منتشر شده که از آن جمله می‌توان به *ذرت سرخ*، *قورباغه*، *طاعت زندگی و مرگم نیست*، *مرگ چوب صندل*، *تغییر و تریچه* اشاره کرد. برخی آثار وی به بیش از ده زبان از جمله انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، نروژی و فارسی ترجمه شده تا در دسترس طیف گسترده‌تری از خوانندگان قرار گیرند.

کانادا شرایط را برای تحویل مقام هوآوی به آمریکا آماده می‌داند

تهران - ایرنا - دادستان کل کانادا گفت که شرایط برای تحویل "مینگ وانزو" معاون مالی شرکت مخابراتی هوآوی چین به آمریکا فراهم شده است. به گزارش روز شنبه خبرگزاری رویترز؛ مینگ ۴۸ ساله در دسامبر ۲۰۱۸ بر اساس حکم صادر شده در ایالات متحده، به اتهام گمراه کردن و دادن اطلاعات نادرست به بانک اچ اس بی سی در باره روابط بازرگانی هوآوی با ایران، در ونکوور در بازداشت خانگی قرار گرفت. مینگ ضمن رد اتهامات ادعا شده، برای جلوگیری از اجرای درخواست ایالات متحده برای تحویل داده شدن خود، مبارزه می‌کند. پرونده مینگ موجب اختلافات و جنجال سیاسی میان اوتاوا و پکن شده که خواستار آزادی مینگ شده و چین ۲ شهروند کانادا را پس از بازداشت شدن مینگ، دستگیر کرده است. اسنادی که به دستگاه قضایی استان بریتیش کلمبیای کانادا تحویل داده شده، مقدمه برگزاری نشست رسمی دادگاه در آوریل ۲۰۲۱ برای بررسی پذیرش درخواست ایالات متحده در باره تحویل دادن مینگ به این کشور است. بر اساس این اسناد؛ نشست دادگاه برای بررسی تحویل مینگ، به منزله محاکمه کامل وی در باره اتهامات وارد شده توسط ایالات متحده نبوده و تنها برای بررسی امکان بالقوه وارد شدن این اتهامات به مینگ است. به گفته وکیلان دیوید لامتی وزیر دادگستری و دادستان کل کانادا، بر اساس این اسناد مینگ به منظور تلاش برای حفظ روابط شرکت هوآوی با اچ اس بی سی، عمداً به این بانک سخنان نادرست گفته است. یک قاضی دیوان عالی استان بریتیش کلمبیای در ماه اردیبهشت اعلان کرد که شرایط حقوقی و قانونی مربوط به جرم دانسته شدن اقدامات مینگ در کانادا و ایالات متحده برآورده شده است که ضربه سنگینی به امیدواری‌ها برای پایان سریع محاکمه وی بود. هر چند نشست دادگاه در باره محاکمه مینگ در آوریل ۲۰۲۱ برگزار می‌شود، اما امکان بالقوه درخواست تجدیدنظر در باره حکم دادگاه از هر ۲ سوی دعوا به معنای امکان به درازا کشیده شدن این پرونده به مدت چندین سال است.

با گسترش استفاده از این نرم افزار / ترامپ، تیک تاک را تحریم می‌کند

رئیس جمهور آمریکا قصد دارد نرم افزار تیک تاک را که از برنامه‌های کاربردی در آمریکا محسوب می‌شود تحریم کند. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما؛ به نقل از شبکه تلویزیونی سی ان ان، گسترش استفاده از برنامه کاربردی تیک تاک در آمریکا سبب نگرانی مقامات کاخ سفید شده است. دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا ساعتی پیش اعلام کرد استفاده از این برنامه کاربردی را در آمریکا ممنوع خواهد کرد. یک شرکت چینی مالک این برنامه کاربردی است که از آن برای به اشتراک گذاری فایل‌های ویدئویی استفاده می‌شود. منتقدان می‌گویند این نگرانی وجود دارد که اطلاعات کاربران آمریکایی این نرم افزار به دست حکومت چین بیفتد. سامانتا وینوگراد تحلیلگر حوزه امنیت ملی در آمریکا در این خصوص گفت: رئیس جمهور ترامپ نمی‌تواند به صراحت و به صورت مستقیم، استفاده از این برنامه کاربردی را ممنوع کند، اما او می‌تواند کارهای دیگری در این زمینه انجام بدهد. برای نمونه، او می‌تواند دستور بدهد با اقداماتی، استفاده از تیک تاک در گوشی‌های تلفن دولتی محدود شود یا اینکه وزارت بازرگانی آمریکا می‌تواند با وضع مقرراتی، تعامل شرکت‌های آمریکایی با شرکت سازنده این برنامه کاربردی را محدود کند. این دقیقاً همان کاری است که وزارت بازرگانی آمریکا در گذشته نیز با شمار دیگری از شرکت‌های چینی انجام داده است. درعین حال، رئیس جمهور ترامپ می‌تواند براساس اختیارات رئیس جمهور در قانون وضعیت اضطراری، از این اختیارات استفاده کند و دستوری ریاستی صادر کند که براساس آن، تعامل شرکت‌های آمریکایی از قبیل گوگل و اپل با برنامه کاربردی تیک تاک محدود شود. بی تردید، وقتی گوگل و اپل این برنامه را از بسترهای خود حذف کنند، وضعیت شرکت سازنده تیک تاک از نظر شمار کاربران بسیار نامطلوب می‌شود.

به دلایل امنیتی / تعویق سرمایه گذاری ۱۷ میلیارد دلاری چین در تونل زیرآبی بالتیک

مخالفت استونی، اجرای طرح ساخت طولانی‌ترین تونل ریلی زیرآبی جهان را که یک شرکت فنلادی با حمایت مالی چین برعهده داشت، متوقف کرد. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما به نقل از بلومبرگ، مخالفت استونی اجرای طرح ساخت طولانی‌ترین تونل ریلی زیرآبی جهان توسط یک شرکت فنلادی با حمایت مالی چین را متوقف کرد. این پایگاه اینترنتی در تحلیلی به قلم اوت اوملاس نوشت: طرح ساخت طولانی‌ترین تونل ریلی زیرآبی در جهان، پس از آن که دولت استونی یک پیمانکار خصوصی آن را رد کرد، متوقف شد و فنلاند نیز گفته است هیچ برنامه‌ای برای آغاز این پروژه ندارد. این شرکت خصوصی فنلاندی تحت حمایت چین اجرای این تونل را در زیر خلیج فنلاند برعهده داشت، اما استونی با اشاره به برخی دلایل از جمله امنیت ملی آن را متوقف کرد. این طولانی‌ترین تونل ریلی زیرآبی جهان قرار است پایتخت کشورهای فنلاند و استونی را به یکدیگر متصل کند. شرکت تاجستون چین به پیتروستریاکا، سرمایه گذار فنلاندی وعده حدود ۱۷ میلیارد دلار برای ساخت این تونل را داده بود. این پروژه بیش از ۱۰۰ کیلومتر است و مستلزم ساخت دستکم یک جزیره مصنوعی است. اما کابینه استونی روز پنجشنبه خواستار بررسی تاثیرات زیست محیطی اجرای این طرح شد. یوری راتاس، نخست وزیر استونی با ذکر این خبر افزود استونی هنوز از این پروژه زیر نظر وزیر اقتصاد هر دو کشور حمایت می‌کند. سرویس اطلاعات خارجی استونی هشدار داده است که در صورت استفاده احتمالی چین از سرمایه گذاری خارجی برای اهداف سیاسی خود و ایجاد وابستگی در زمینه فن آوری در این کشور این مسئله یک تهدید امنیتی فزاینده برای استونی خواهد بود.

مقام چینی: انگلیس بدون چین آینده‌ای ندارد

در حالی که انگلیس قصد دارد خود را از چین دور کند مقامات پکن در خصوص پیامدهای منفی این اقدام به لندن هشدار دادند. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما به نقل از المیادین، چین، انگلیس را مسئول بر هم خوردن روابط دو جانبه عنوان کرد. سفیر چین در لندن گفت: رفتار انگلیس روابط میان دو کشور را متشنج کرده است. حسین السید گزارشگر المیادین افزود: سفیر چین این گونه به مقامات لندن هشدار داد: اگر از ما دور شدید آینده ای نخواهید داشت. «لیو شیا اومینگ» سفیر چین در لندن گفت: تصور انگلیس به عنوان قدرت جهانی در صورت عبور از چین یا دور شدن از آن بسیار سخت است. دور شدن از چین یعنی دور شدن از فرصت‌ها و آینده روشن. سفیر چین مقامات انگلیس را متهم کرد که با تفکر دوران جنگ سرد برخورد می‌کنند. این اظهارت در حالی ایراد می‌شود که پیش از این جرج آزرین سیاستمدار انگلیسی، روابط پکن-لندن را با عبارت «دهه طلایی» توصیف کرده بود. سفیر چین همچنین لندن را به دخالت در امور داخلی کشورش و تلاش برای برهم زدن امنیت هنگ کنگ، مستعمره سابق انگلیس، متهم کرد. این در حالی است که روابط میان آمریکا و چین هم رو به تنش بیشتر گذاشته است و به نظر می‌رسد که انگلیس در کنار آمریکا بودن را ترجیح داده است. دستور بوریس جانسون نخست وزیر انگلیس مبنی بر اینکه تا پایان ۲۰۲۷ میلادی تمام تجهیزات هواوی در این کشور حذف شود، یکی از دلایل افزایش تنش میان انگلیس و چین بود. «لیو شیا اومینگ» گفت: برخی از سیاستمداران انگلیسی، چین را دشمن می‌نامند و می‌خواهند کشورشان را به صورت کامل از چین جدا کنند. آن‌ها از جنگ سرد جدید سخن می‌گویند. برخورد تند چین با انگلیس از آنجا ناشی می‌شود که چین دومین اقتصاد بزرگ جهان است و دومین شریک تجاری انگلیس در خارج از اتحادیه اروپا محسوب می‌شود. علاوه بر این چین ششمین ایستگاه صادرات کالاهای انگلیس است و چین میلیاردها دلار در انگلیس سرمایه گذاری کرده است. با خروج انگلیس از اتحادیه اروپا به نظر می‌رسد دوری از چین ضربه محکمی به لندن وارد می‌کند. منبع: خبرگزاری صداوسیما

افتتاح فرودگاهی در آلمان با ۱۰ سال تاخیر

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما از برلین، از آغاز وحدت دو آلمان مردم منتظر بودند تا فرودگاهی شایسته آن‌ها در پایتخت آلمان متحد ساخته شود. طرح این فرودگاه سال ۱۹۹۲ میلادی داده شد یعنی زمان هلموت کهل و کلنگ احداث آن سال ۲۰۰۶ به زمین خورد. قرار بود این فرودگاه ظرف پنج سال ساخته شود، اما با وعده‌های فراوان، افتتاح آن ۱۴ سال به طول انجامید. بروز مشکلات در تاسیسات و تجهیزات و ورشکستگی شرکت‌های طرف قرارداد، پایتخت صنعتی‌ترین کشور اروپا را از داشتن فرودگاهی مدرن محروم کرد. رسانه‌ها به انتقاد شدید از تاخیر در این طرح پرداختند بطوریکه اسپیکل آن را فاجعه نامید و مردم جوک ساختند، اینکه مثلا اگر به چینی‌ها داده بودید دو روزه آن را تمام می‌کردند.

- خبر آنلاین:

مروری بر سوابق همکاری ایران با غول شرقی در دوره‌های مختلف / آیا توافق ۲۵ ساله ایران و چین موضوع جدیدی است؟

مدتی پیش خبر توافق ۲۵ ساله همکاری‌های راهبردی میان ایران و چین منتشر و باعث انتشار تحلیل‌های فراوانی از سوی تحلیل‌گران و فعالان اقتصادی و سیاسی کشور شد. مجید رئوفی پژوهشگر سیاست‌گذاری انرژی: مخالفان این توافق، محتواهای راست و دروغ زیادی درباره آن منتشر کردند و از فرصت فضای مجازی برای انتشار شایعات توأم با اطلاعات درست و غلط درباره همکاری‌های اقتصادی چین در نقاط مختلف دنیا بهره بردند و

باعث واکنش‌های متفاوت زیادی از سوی عموم مردم شدند. هنوز از سوی وزارت خارجه کشورمان اعلام نشده که سند ۱۸ صفحه‌ای که در فضای مجازی منتشر شده، چقدر قابل استناد است اما اگر بپذیریم این سند ارائه شده از سوی ایران به طرف چینی است، باید از بسیاری از گمانه‌زنی‌ها و تولید محتواها گذشت و به آینده‌ای نظر داشت که می‌تواند برای هر دو کشور شرایط بهتری ایجاد کند و در صورتی که در عقد قراردادهای هوشمندی و استانداردهای لازم رعایت شود، باعث توسعه اقتصادی کشور و حتی تغییرنگاه سایر شرکای احتمالی اقتصادی – که همکاری با ایران را به دلیل ترس از تحریم‌های آمریکا به حال تعلیق درآورده‌اند- به همکاری با ایران منجر شود. هر قراردادی عملی نمی‌شود // مسأله‌ای که نباید از آن گذشت، این است که ایران و چین در دوره‌های متفاوتی تلاش کردند تا قراردادهای بلندمدت و با اعداد بسیار بالا منعقد کنند که بعضی پیش رفت و بعضی به دلایل مختلف، محقق نشد؛ مسأله‌ای که ممکن است در شرایط متفاوتی باز هم تکرار شود و تعدادی از قراردادهای عملی نشوند. نمونه‌های فراوانی از این دست قراردادهای در نقاط مختلف دنیا وجود دارد که پس از تبلیغات و کش‌وقوس‌های فراوان ملغی شده‌اند و زندگی هم ادامه داشته است. نمونه دمدستی و اخیرش لغو قرارداد ۵ میلیارد دلاری پالایشگاهی آرامکوی عربستان و پرتامینای اندونزی است که بعد از سفر ملک‌سلیمان به اندونزی منعقد شد و سروصدای زیادی هم در دنیا به پا کرد اما اخیراً لغو شد. با این اوصاف، همکاری‌های ایران و چین از دیرباز برقرار بوده و حوزه‌های مختلف را هم شامل شده است. چین دارای سوابق طولانی در روابط مثبت با نیروی نظامی ایران است و در طول جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و پس از آن و مواقعی که بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته فروش تسلیحات مدرن خود را به ایران محدود یا ممنوع کرده‌اند، با کشورمان همکاری کرده است.

اهمیت همکاری ایران و چین // در تاریخ ۲۶ ژانویه ۲۰۱۶ کشتی ایرانی پرارین وارد بندر کینزو شد و به این ترتیب، یک مسیر حمل‌ونقل جدید که ایران و خاورمیانه را به منطقه خودمختار گوانگژی چین متصل می‌کند، افتتاح شد. ماه بعد، اولین قطار باری که چین و ایران را به هم وصل می‌کند، با بیش از ۱۰ هزار کیلومتر و به مدت ۱۴ روز پس از عزیمت از بیوو در استان شرقی ژجیانگ به تهران رسید. تلاش‌های پکن برای ادغام ایران در ابتکار کمربند و جاده نشانه آغاز فصل جدیدی است از آنچه که چین به عنوان یک همکاری متقابل، چندجانبه و هرچند محدود با جمهوری اسلامی ایران در نظر گرفته است. چین می‌داند که نمی‌تواند بر توان و ظرفیت‌های گسترده ایران چشم ببندد. چین بزرگترین واردکننده نفت دنیاست. با این وجود که خود چین حدود ۴ میلیون بشکه در روز نفت تولید می‌کند، به بیش از ۱۰ میلیون بشکه در روز نیز واردات برای تأمین تقاضای داخلی‌اش نیاز دارد. همچنین چین بزرگترین مصرف‌کننده زغال‌سنگ در دنیاست که مصرف آن یکی از مهم‌ترین دلایل افزایش آلودگی هواست. چین برای انجام تعهدات خود در توافق اقلیمی پاریس مجبور است که از مصرف زغال‌سنگ بکاهد و از انرژی‌های تجدیدپذیر، هسته‌ای و گاز طبیعی بهره ببرد. تقاضای گاز طبیعی چین رو به فزونی است و ایران در هر دو بخش نفت و گاز، مزیت نسبی دارد. ایران دومین دارنده ذخایر گازی دنیا و چهارمین دارنده ذخایر نفت دنیاست. ضمن اینکه ایران تنها کشور خاورمیانه است که علاوه بر مسیرهای دریایی می‌تواند از طریق خطوط لوله در خشکی به چین نفت و گاز صادر کند. مقامات چینی و ایرانی در توصیف مبنای روابط دوجانبه خود، به روایت‌های تاریخی استناد می‌کنند که بر غرور برخاسته از میراث باستانی خود و مبارزه با بی‌عدالتی و سلطه غربی تأکید می‌کند. با این حال، روابط چین با ایران در درجه اول از ملاحظات اقتصادی و استراتژیک ناشی می‌شود. سنگ‌بنای مشارکت اقتصادی بین چین و ایران نیز تجارت انرژی است. در سال‌های تحریم دوره اوباما، ایران، جزو سه منبع برتر واردات نفت در چین و چین مقصد اصلی صادرات نفت ایران بوده است. هرچند در دوره تحریم‌های ترامپ، مشخص نیست که میزان واقعی صادرات نفت ایران به چین چقدر است، اما مشخصاً همچنان یکی از اصلی‌ترین بازارهای صادراتی نفت ایران، چین است.

قراردادهای بلندمدت و عظیم گذشته میان ایران و چین // دامنه همکاری‌های انرژی چین و ایران در سال ۲۰۰۰ و زمانی که شرکت ملی نفت چین و ساینوپک برای اولین بار وارد حوزه اکتشاف و توسعه نفت ایران شدند، گسترش یافت. طی چند سال، "سیاست رو به بیرون" پکن در جهت تشویق شرکت‌های چینی به سرمایه‌گذاری در خارج از کشور که با فشار ایالات متحده بر شرکت‌های غربی و آسیایی برای عدم سرمایه‌گذاری در بخش انرژی ایران همراه شده بود، منجر به ظهور چین به‌عنوان یک بازیگر برجسته خارجی در بخش بالادستی نفت ایران شد. در سال ۲۰۰۷ دو توافق بزرگ صورت گرفت؛ ساینوپک قرارداد توسعه میدان نفتی یادآوران را با ایران منعقد کرد و شرکت ملی نفت چین قراردادهایی را برای میدان‌های نفتی آزادگان شمالی و جنوبی امضاء کرد. در اوایل دهه ۲۰۰۰، شرکت‌های دولتی چین نیز در صنعت گاز ایران فعال شده بودند. در سال ۱۳۸۳، ساینوپک با یک توافق ۱۰۰ میلیارد دلاری ۲۵ ساله برای تولید و صادرات ال‌ان‌جی از میدابین گازی پارس جنوبی، با ایران به توافق رسیده بود. در سال ۱۳۸۵، بزرگترین تولیدکننده نفت دریایی چین، شرکت ملی نفت فلات قاره چین قرارداد ۱۶ میلیارد دلاری برای توسعه میدان گازی پارس شمالی و ساخت تسهیلات ال‌ان‌جی برای صادرات گاز به چین را امضا کرد. سه سال بعد، شرکت ملی نفت چین قرارداد ۴.۷ میلیارد دلاری برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی امضاء کرد و جایگزین شرکت فرانسوی توتال و شریک مالزیایی‌اش پتروناس شد. علاوه‌براین، شرکت‌های دولتی چینی در توسعه بخش پایین‌دستی ایران نیز وارد شدند. پیش از تشدید تحریم‌ها هم بخش پایین‌دستی ایران از مشکلاتی رنج می‌برد؛ پالایشگاه‌های شازند، آبادان و بندرعباس همه به‌شدت نیاز به تعمیر داشتند. در ژوئن ۲۰۰۹، شرکت ملی نفت ایران سه شرکت بزرگ دولتی چین یعنی ساینوپک، شرکت ملی نفت چین و شرکت ملی نفت فلات قاره چین را برای شرکت در یک پروژه ۴۲.۸ میلیارد دلاری برای ساخت هفت پالایشگاه و خط لوله ۱۶۰۰ کیلومتری ترانس‌ایران دعوت کرد. در ماه بعد، کنسرسیومی از شرکت‌های چینی با شرکت ملی بخش فرآورده‌های نفتی ایران با قراردادی ۲ تا ۲ میلیارد دلاری توافق کردند تا ظرفیت پالایشگاه‌های آبادان و خلیج فارس را توسعه دهند. تجارت و سرمایه‌گذاری در حوزه‌های غیرانرژی نیز برای مدتی جزو بخش‌های مهم روابط اقتصادی دوجانبه بود. طی دو دهه گذشته، مهندسان چینی در سراسر ایران پل، سد، راه آهن و تونل ساخته‌اند. شرکت‌های چینی گروه سینیک، نوریکو و سی‌آروی همگی نقش اساسی در ساخت و گسترش سیستم متروی تهران داشته‌اند. دو شرکت بزرگ کشتی‌سازی در چین در گسترش ظرفیت حمل‌ونقل دریایی ایران سهیم بوده‌اند. سال‌ها پیش هم در سال ۱۹۹۹، شرکت کشتی‌سازی صنایع کشتی‌سازی دالیان قرارداد ۲۷۰ میلیون دلاری با شرکت ملی نفتکش ایران برای ساخت پنج دستگاه نفتکش ۳۰۰ هزار تنی امضا کرده بود. از سال ۲۰۱۲، شرکت ملی نفتکش ایران ۲۰ سوپرتانکر نفت خام از شرکت کشتی‌سازی وایگانوکیانو و شرکت صنایع کشتی‌سازی دالیان خریداری کرده است. اگزیم‌بانک چین نقش اساسی در تأمین اعتبار این پروژه‌های کشتی‌سازی و همچنین پروژه‌های موجود در بخش‌های راه‌آهن و برق در ایران داشته است. در دوره تحریم‌ها نیز، تجارت ایران از آلمان، شریک سنتی ایران و همچنین سایر مشتریان بزرگ نفتی، یعنی کره جنوبی و ژاپن دورتر به سمت چین جابه‌جا شده بود. البته پیشرفت در روابط چین و ایران مسیر آسانی در پیش نداشت. در طول دوره تحریم‌ها، چین سعی در حفظ و حتی ارتقای مشارکت خود با ایران داشت بدون اینکه به روابطش با ایالات متحده یا شرکای تجاری‌اش در خلیج فارس آسیبی وارد کند. در عمل، چین برای جلوگیری از تشدید بحران بر سر برنامه هسته‌ای ایران تلاش می‌کرد اما، از فرصت‌هایی که تنش‌های غربی با ایران برای منافع سیاسی و اقتصادی چین ارائه می‌داد، بهره هم برد. در گزارش خدمات تحقیقاتی کنگره ایالات متحده که در ژانویه سال ۲۰۱۶ منتشر شد، آمده است که چین مانعی در تلاش ایالات متحده برای کاهش درآمد ایران از فروش نفت نبوده است. در همین حال، شرکت‌های چینی تصمیم گرفتند یا توافقی‌های خود را با ایران عملی نکنند یا کار روی آنها را کند کنند. نهایتاً چین هم با قطعنامه‌های سازمان ملل علیه ایران موافقت کرد. در چنین موقعیتی، نهادهای دولتی چین برای کاهش تأثیر تحریم‌ها فعالیت‌هایی انجام دادند. به‌عنوان مثال، وقتی

تحریم‌های ایالات متحده و اروپا باعث کاهش ۷۵ درصدی فروش بنزین به ایران در سال ۲۰۱۰ شد، شرکت‌های چینی وارد بازار شدند و نیاز ایران به بنزین را رفع کردند. هرچند در چنین موقعیتی احتمالاً هر کشوری به منافع خود فکر می‌کند و ممکن است از این موقعیت به نفع خود بهره ببرد. در ژانویه ۲۰۱۲، ایالات متحده مجازات‌هایی را علیه شرکت دولتی ژوهای ژنرونک - که به‌عنوان نماینده واردات برای ساینوپک عمل می‌کند - طبق قانون جامع تحریم‌ها به دلیل فروش فرآورده‌های نفتی پالایشی به ایران اعمال کرد. با این حال، چون ژوهای ژنرونک فعالیت‌های کمی در ایالات متحده انجام می‌دهد، می‌توان فرض کرد که اثر تحریم‌ها بر آن اندک بوده است.

اهمیت توافق برای ایران و چین // در دوره برداشته شدن تحریم‌ها، کنسرسیوم متشکل از توتال، شرکت ملی نفت چین و پتروپارس می‌توانست شروعی برای همکاری‌های گسترده‌تر باشد که با کنارکشیدن توتال به دلیل تحریم‌های جدید آمریکا باز هم این روند مورد انتظار پیش نرفت. سفر شی جین‌پینگ به ایران و توافق‌نامه‌ها و تفاهم‌نامه‌های پرتعداد ذیل ابتکار کمربند و جاده، فرصت خوبی برای همکاری‌های گسترده‌تر دو طرف ایجاد کرد، اما تحریم‌های جدید، آن را تا حدودی کمربند کرد. اما جنگ تعرفه‌های ترامپ و جدیت چین در مقابله به مثل با آمریکا فرصت جدیدی برای همکاری دو طرف ایجاد کرده است. اهمیت این توافق در آن است که اجرای آن به منزله شکست کامل آمریکا در تحریم ایران خواهد بود. زیرا نه تنها اقتصاد ایران با اجرای این توافق به دوران پروتئونی قدم می‌گذارد بلکه هدف اصلی آمریکا از تشدید منازعات منطقه ای، یعنی زیر فشار قرار دادن چین، نیز بی‌نتیجه می‌ماند. هرچند، برای تحقق این توافق راه بسیار سختی در پیش است. کد خبر 1416506

تحويل سیستم‌های اس-۴۰۰ روسیه به چین تکمیل شد

ایسنا نوشت: یکی از منابع دیپلماتیک نظامی روسیه امروز (دوشنبه) گفت، این کشور تحويل دومین محموله از سیستم‌های موشکی اس-۴۰۰ تریومف را به چین از طریق دریا تکمیل کرده است. خبرگزاری ناس، این منبع اعلام کرد: تحويل دادن دومین بخش از سامانه‌های اس-۴۰۰ روسی شامل دو بخش از وسایل پرتابی، ایستگاه‌های رادیویی، تجهیزات خدماتی و انرژی، قطعات یدکی و ساز و کار به چین تکمیل شده است. دولت پکن بیش از ۱۲۰ موشک هدایت شونده ضد هوایی را دریافت کرده است. این منبع دیپلماتیک نظامی روسیه همچنین اعلام کرد، گواهی انتقال این سامانه‌ها در دسامبر ۲۰۱۹ در چین به امضای دو طرف رسید و شامل ۱۸ ماه ضمانت خدمات تجهیزات از طرف روسی می‌شود. چین نخستین خریدار سامانه‌های اس-۴۰۰ تریومف از روسیه است. روسیه در سال ۲۰۱۴ با چین چنین قراردادی را امضا کرده بود. سامانه‌های مذکور سیستم‌های موشکی سطح به هوای دوربرد و میان برد هستند و در سال ۲۰۰۷ عملیاتی شده‌اند. این سامانه‌ها برای تخریب موشک‌های کروز، بالستیک و هواپیماها طراحی شده و می‌توانند علیه تاسیسات موشکی نیز مورد استفاده قرار بگیرند. روسیه قراردادهایی را برای ارسال این سامانه‌ها با چین، ترکیه و هند امضا کرده است؛ ارسال آنها به ترکیه از ۱۲ ژوئیه آغاز شده و برای هند نیز انتظار می‌رود که اواخر سال جاری میلادی باشد. کد خبر 1416989

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

اندیشکده آمریکایی «خاورمیانه»: آیا امارات قرار است رهبر طرح «یک جاده، یک کمربند» چین در خاورمیانه شود؟ / کشوری که در آستانه‌ی حذف از جاده ابریشم بود، چگونه شانس خود را تا این حد افزایش داده است؟

ویروس کرونا که از چین سرچشمه گرفت، در بدترین زمان برای امارات متحده عربی رخ داد. در حقیقت، قبل از این ویروس، روابط امارات و چین در حد عالی قرار داشت. مشارکت دوجانبه‌ی آنها تحت تأثیر رشد فزاینده مبادلات

اقتصادی، وعده می داد که آنها در آینده تبدیل به یک مدل ژئو اقتصادی و ژئوپلیتیکی شوند. گفتنی است، امارات متحده عربی با بیش از ۴۰۰۰ شرکت چینی که در این کشور فعالیت دارند، شریک اصلی اقتصادی پکن در خاورمیانه و شمال آفریقا (منا) به شمار می رود. از سال ۲۰۱۵، تجارت دوجانبه پکن-دبی تقریباً ۱۰ درصد رشد سالانه داشته است و در ۹ ماه نخست سال ۲۰۱۹ به ۳۵ میلیارد دلار رسید. **پایگاه خبری تحلیلی انتخاب (Entekhab.ir): Cinzia Bianco** در وبسایت «اندیشکده خاورمیانه» در واشنگتن نوشت: ویروس کرونا که از چین سرچشمه گرفت، در بدترین زمان برای امارات متحده عربی رخ داد. در حقیقت، قبل از این ویروس، روابط امارات و چین در حد عالی قرار داشت. مشارکت دوجانبه ی آنها تحت تأثیر رشد فزاینده مبادلات اقتصادی، وعده می داد که آنها در آینده تبدیل به یک مدل ژئو اقتصادی و ژئوپلیتیکی شوند. گفتنی است، امارات متحده عربی با بیش از ۴۰۰۰ شرکت چینی که در این کشور فعالیت دارند، شریک اصلی اقتصادی پکن در خاورمیانه و شمال آفریقا (منا) به شمار می رود. از سال ۲۰۱۵، تجارت دوجانبه پکن-دبی تقریباً ۱۰ درصد رشد سالانه داشته است و در ۹ ماه نخست سال ۲۰۱۹ به ۳۵ میلیارد دلار رسید. به گزارش سرویس بین الملل «انتخاب»؛ در ادامه این مطلب آمده است: این روابط از زمان سفر شی جین پینگ، رئیس جمهور چین به امارات در سال ۲۰۱۸ عمیق تر شد. برای پکن، امارات متحده عربی اولین و مهمترین مرکز برای صادرات مجدد به منطقه ای گسترده تر است، زیرا حدود ۶۰ درصد از صادرات آسیا از بنادر امارات عبور می کنند. سرانجام باید گفت که روابط دو طرف در زمینه ی تجارت دریایی و طرح یک جاده یک کمربند که از بنارسیل زیادی هم برخوردار است، اهمیت دارد.

عملکرد شرکت دی پی ورلد امارات در روابط پکن و دبی // در دهه های اخیر، امارات به عنوان بخشی از استراتژی متنوع سازی اقتصاد خود، سرمایه گذاری زیادی در حوزه ی نوآوری های دیجیتال، خدمات مالی، تدارکات حمل و نقل و گردشگری داشته است. سنگ بنای این استراتژی ایجاد دی پی ورلد به عنوان یک رهبر جهانی در مدیریت بندر و توسعه زیرساخت های وابسته به خانواده حاکم دبی است. همچنین باید گفت که عملیات خارجی دی پی ورلد همواره بر اساس یک استراتژی تجاری مداوم انجام شده و اغلب با سیاست خارجی ابوظبی همپوشانی داشته است. به ویژه این هماهنگی از سال ۲۰۰۹، هنگامی که هم افزایی بین ابوظبی و دبی با کمک مالی اولی تقویت شد، مشهود است. مهم اینکه، با هدایت سرمایه گذاری ها به سمت ارتقا و مدیریت بنادر در سراسر جهان، دی پی ورلد به عنوان یک ابزار ژئو اقتصادی و ژئوپلیتیکی مهم برای استحکام روابط سیاسی ابوظبی با کشورهای میزبان ظاهر شده است. اکنون غول بندر دبی با بزرگترین پروژه زیرساختی که تاکنون طراحی شده، روبرو است. آن پروژه جاده دریایی ابریشم یا همان کریدور دریایی طرح یک جاده یک کمربند است که از چین تا آفریقا و اروپا ادامه دارد. گفتنی است، امارات متحده عربی به شدت مشتاق است که بخشی از این پروژه باشد. در همین ارتباط، در سال ۲۰۱۸، بازار جهانی ابوظبی با بورس اوراق بهادار شانگهای، تفاهم نامه ای را امضا کرد تا بازار مالی یک کمربند یک جاده ایجاد شود و به عنوان یک بستر بین المللی برای افزایش سرمایه به منظور پشتیبانی از پروژه های مرتبط با طرح یک کمربند یک جاده خدمت کند. اگر همه گیری رخ نمی داد، در ماه آوریل اجلاس طرح یک کمربند و یک جاده در سال ۲۰۲۰ به میزبانی دبی برگزار می شد. مهم اینکه مدیرعامل دی پی ورلد خاطر نشان کرده است که این شرکت در حال حاضر بنادر بیشمار را در امتداد جاده دریایی ابریشم اداره می کند و تلاش زیادی برای گسترش این شبکه انجام داده است. از سوی دیگر، به لطف امتیازاتی که طی چندین دهه دی پی ورلد به دست آورده است، اکنون دسترسی ویژه به تأسیسات ساحلی کشورهای مختلف دارد. در این ارتباط می توان به جزیره استراتژیک سوکوترا، اریتره، سومالی لند، سودان، مصر، لیبی، قبرس و جاهای دیگر اشاره کرد. همچنین تقویت بیشتر وضعیت خود در دریای مدیترانه شرقی به امارات متحده عربی امکان می دهد تا بنادر را در این مناطق که از بندر جبل علی دبی به قلب اروپا منتقل می شود، به طور ژئوپلیتیکی پیوند دهد و بدین ترتیب مجدداً به سایر راهروهای طرح یک جاده یک کمربند متصل شود. این استراتژی بلندپروازانه، امارات متحده

عربی را به رهبر منطقه ای طرح یک جاده یک کمربند تبدیل و دبی را به عنوان مهمترین شریک پکن در منطقه منا معرفی می کند.

طرح یک کمربند یک جاده به عنوان یک گزینه // بسیاری از تلاش های امارات متحده عربی برای ایفای چنین نقش مهمی در طرح یک کمربند یک جاده، در ابتدا در پاسخ به ترس دبی از اینکه به طور کامل در این پروژه حضور نداشته باشد، انجام شد. طبق برنامه های اولیه پکن، راهرو دریای یک کمربند یک جاده باید خیلی از امارات فاصله می داشت. بندر کلیدی در اقیانوس هند، گوادر پاکستان بود که هنوز هم هست. این بندر در ۴۰۰ مایلی امارات قرار دارد. بندر گوادر از ابتدا توسط چین ساخته شد و کاملاً استراتژیک است، زیرا به پکن این امکان را می دهد که دریای چین جنوبی پرمناقشه و تنگه ی مالاکا را که تحت کنترل آمریکاست، دور بزند. در خلیج فارس، چین روی بندر ارزشمند دوqm حساب کرده است. این بندر از سرمایه گذاری ۱۰٫۷ میلیارد دلاری چین و عمان برخوردار شد و انتظار می رود به عنوان یک منطقه آزاد تجاری به بزرگترین نمونه در خاورمیانه تبدیل شود. دوqm مانند گوادر و برخلاف بنادر امارات، به چین اجازه می دهد تا در تنگه خطرناک دیگری به نام هرمز که تحت تأثیر مناقشات آمریکا و ایران و تنش های بین سعودی ها و ایرانی ها است، درگیر نشود. گفتنی است، یکی از راهروهای زمینی طرح یک کمربند یک جاده قرار است از ایران عبور کند. ایرانی که با پکن توافقنامه همکاری ۲۵ ساله امضا کرده است و دیگر حاکمان خلیج فارس مانند قطر و کویت نیز برای جذب سرمایه گذاری های چینی بسیار در تلاش هستند. بنابراین امارات متحده عربی رقابت شدیدی در منطقه دارد. باید دقت داشت که چین ممکن است امارات متحده عربی را به عنوان رقیبی برای خودش ببیند که موقعیت پکن را در صنعت حمل و نقل دریایی مستقیماً تهدید می کند. این امر به ویژه در جریان اختلافات دو جانبه ی پکن-دبی در مورد بندر استراتژیک جیبوتی در سال ۲۰۱۸ مشخص شد. در فوریه همان سال، دولت جیبوتی به طور یک جانبه امتیاز ۳۰ ساله اعطا شده به دی پی ورلد برای استفاده از ترمینال کانتینر ی دوراله را لغو کرد. سپس این امتیاز در اختیار چینی ها قرار گرفت. اختلاف جیبوتی نشان داد، در حالی که امارات متحده عربی علاقه دارد خطوط قرمز را برای تبدیل شدن به یک شریک فرعی پکن ترسیم کند، اما رقابت با چین گریزناپذیر است و چیزی نیست که دبی در مورد آن حق انتخاب داشته باشد. مانع دیگر بر سر راه دیپلماسی امارات این است که این کشور فاقد یک استراتژی منسجم است. در حالی که به نظر می رسد دی پی ورلد بهترین موقعیت را برای همکاری با چین دارد، اما امارات بنادر ابوظبی را نیز مورد توجه قرار داده است که با منافع خانواده حاکم ابوظبی گره خورده است. این رقابت داخلی میان بنادر می تواند در درازمدت اثربخشی دیپلماسی امارات را در منطقه با مشکل مواجه کند. به ویژه در شرایط همه گیری و با کاهش منابع مالی کشور، این رقابت سخت تر شده است. سرانجام باید گفت که یک مانع قابل توجه دیگر برای پیشروی دیپلماسی امارات متحده عربی به منظور ایفای نقش موثر در طرح یک کمربند یک جاده، چگونگی تضمین امنیت دارایی های ساحلی است. گفتنی است، امارات اغلب برای تضمین امنیت دارایی های استراتژیک ساحلی و جبران کمبود نیروی خود به پیمانکاران خارجی به خصوص غربی ها یا کشورهای آمریکای لاتین متکی است. این موضوع، امارات را در معرض خطر قابل توجهی قرار می دهد. در پایان باید خاطر نشان کنیم که رقابت شدیدی در منطقه خاورمیانه میان کشورها برای ایفای نقش در طرح یک جاده یک کمربند به وجود آمده است. امارات نیز از این قاعده استثناء نیست و تلاش دارد که منافع خودش را پیگیری کند. اما در این مسیر، همانطور که اشاره کردیم با موانعی روبرو است که باید برای آنها چاره اندیشی کند.

- بولتن نیوز:

بانک مرکزی چین ۲۰ میلیارد یوان به بازارهای مالی تزریق کرد

بانک مرکزی چین دیروز جمعه برای حفظ سطح نقدینگی بازارهای این کشور ۲۰ میلیارد یوان (معادل ۲.۹ میلیارد دلار) پول تزریق کرد. به گزارش **بولتن نیوز**، بانک مرکزی چین روز جمعه برای حفظ سطح نقدینگی بازارهای این کشور ۲۰ میلیارد یوان (معادل ۲.۹ میلیارد دلار) پول تزریق کرد. طبق بیانیه بانک مرکزی چین این مبلغ از طریق قراردادهای ۷ روزه خرید اوراق قرضه بانکهای تجاری با نرخ سود ۲.۲ درصدی به بازار تزریق شده است. طی این قرارداد بانکهای تجاری متعهد می‌شوند ظرف ۷ روز با برگرداندن پول بانک مرکزی به علاوه سود تعیین شده آن، اوراق قرضه خود را مجدداً از بانک مرکزی خریداری کنند. در حالی که روز جمعه موعد سررسید هیچ قرارداد باز خرید اوراق قرضه‌ای نبود، ۲۰ میلیارد دلار به طور خالص وارد بازار شد. منبع: خبرگزاری مهر

- رویداد ۲۴:

رویداد ۲۴ گزارش می‌دهد؛ لاریجانی در جاده ابریشم / دیپلمات فیلسوف، توافق ۲۵ ساله ایران و چین را امضا می‌کند؟

ردای دیپلماسی به تن کرده است تا شانه به شانه شیخ دیپلمات، ماشین اقتصاد ایران را به مسیر اصلی بازگرداند. علی لاریجانی، مغضوب تندروهای افراطی و محبوب میانه‌روها، نه تنها در روزهای پس‌پارلمانی کنج ازلت سیاست را انتخاب نکرد، بلکه در چهارمین دهه از دوران سیاست ورزی‌اش پرونده توافق ۲۵ ساله ایران و چین را به روی خود گشوده است. **رویداد ۲۴** خدیجه غیبشوی: علی لاریجانی در حالی روزهای استراحت پس از ۱۲ سال تکیه بر صندلی «مرد شماره یک بهارستان» را سیری می‌کند که پرونده توافق ۲۵ ساله ایران و چین را رو به روی خود گشوده است. دیپلمات قدیمی این روزها با حکم حکومتی ماموریتی ویژه برای توسعه اقتصادی ایران را برعهده گرفته است تا گمانه زنی‌ها درباره کنج ازلت نشینی علی آقای سیاست ایران را رد و بر تحلیل ناظران درباره سودای پاستورنشینی خود در سال ۱۴۰۰ صحه گذارد.

روایت یاران موافق، سوپرایز لاریجانی // سروصدای مجلس جدید درباره جزئیات قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین که بالا گرفت، نمایندگان سابق بهارستان یکی پس از دیگری به نقل خاطرات سال ۹۷ و سفر علی لاریجانی به چین پرداختند. زمانی که رئیس وقت قوه مقننه در راس هیاتی عالی رتبه شامل شخصیت‌های ارشد اقتصادی کشور راهی پکن شد، سفری که امروز چیزی بیشتر از یک سال پس از گذشت آن در آستانه ثمردهی است. این قرارداد ربع قرن، اما لقب توافق پنهانی را نیز یدک می‌کشد. لقبی که به مذاق دست اندرکاران آن البته خیلی خوش نمی‌آید و یکی پس از دیگری در روزهای گذشته به دفاع از آن مشغول بودند. نقوی حسینی نماینده سابق مجلس با بیان اینکه تدوین این سند امر پنهانی نبوده است، گفت: «در جریان سفر آقای لاریجانی رئیس پیشین مجلس و هیات همراهش به چین نیز در مورد این سند با مقامات چینی گفتگو و رایزنی انجام شد.» جمالی نویندگانی، دیگر نماینده سابق مجلس نیز به بیان جزئیاتی درباره این سفر و شرایط پیرامون آن پرداخته و در این باره گفت: «بناک ارتباط با چین در دیدار سال ۹۴ میان مقام رهبری و رئیس جمهور چین گذاشته شد. با توجه به اینکه دولت درگیر برجام و سایر مسائل بود، حاکمیت این ماموریت را به لاریجانی به عنوان رئیس مجلس وقت داد تا سفری به این کشور داشته باشد.» وی در پاسخ به این سوال که لاریجانی در سفری که داشت از طرف رهبری پیامی را به چین بردند، گفت: «بهتر است که اینطور بگوئیم، رهبری کاملاً در جریان سفر ایشان بودند و لاریجانی از طرف حاکمیت آن هیات را نمایندگی کرد.»

فلش بک به اسفند سال ۱۳۹۷ // پارلمان‌تاریست سابق، در واپسین روزهای زمستان سال ۹۷ در راس هیاتی عالی رتبه شامل مقامات ارشد اقتصادی و سیاست خارجی کشور عازم پکن شد. «محمد جواد ظریف» وزیر امور خارجه، «بیژن نامدار زنگنه» وزیر نفت، «فرهاد دژپسند» وزیر امور اقتصاد و دارایی و «عبدالناصر همتی» رئیس

کل بانک مرکزی از حمله کسانی بودند که در این سفر علی لاریجانی را همراهی می‌کردند. «ایران و چین دو کشوری هستند که از تمدن تاریخی برخوردار بوده و همیشه ارتباطات نزدیکی با یکدیگر داشته اند که جاده ابریشم تجلی این ارتباطات تمدنی بین دو کشور است.» علی لاریجانی، هدف یکی از مهمترین سفرهای خارجی خود در دوران ریاستش بر مجلس را اینگونه عنوان کرده و می‌گوید: «منافع مشترک چین و ایران باعث تقویت همکاری‌های دوجانبه شده است. در این سفر علاوه بر مذاکرات پارلمانی، مذاکرات مختلفی نیز در زمینه‌های دیگر برای بالا بردن سطح روابط سیاسی، فرهنگی، علمی و اقتصادی صورت می‌گیرد.» ظریف، وزیر خارجه کشورمان نیز که در این سفر لاریجانی را همراهی می‌کرد، درباره این سفر در حساب کاربری خود در توئیتر اینگونه نوشت: «آقای لاریجانی، رئیس شورای مجلس اسلامی را تا یکن همراهی کردم. صحبت‌هایی مهم با رئیس‌جمهور شی و رهبری چین بر سر شراکت استراتژیک گسترده میان دو کشور انجام شد. موضوع اصلی این صحبت‌ها، نقش ایران در ایجاد راه ابریشم جدید و همچنین تداوم همکاری‌های سیاسی، امنیتی و اقتصادی بود.»

رونمایی از بازوی جدید دیپلماسی ایران // برای اولین بار این سایت خبری رویداد ۲۴ بود که در تاریخ ۱۸ تیر ۹۹ از چهره پشت پرده قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین سخن به میان آورد. بر اساس اطلاعاتی که در اختیار رویداد ۲۴ قرار گرفته شده بود، علی لاریجانی چهره برنامه ریز قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین است و فرایند این توافق نیز زیر نظر او پیش می‌رود. اطلاعاتی که نشان می‌داد جمهوری اسلامی ایران در حال رونمایی از بازوی جدید دیپلماسی خود این بار در چرخشی آشکار از غرب به شرق است. هفته گذشته نیز منصور حقیقت پور، یک نماینده دیگر سابق مجلس و از چهره‌های نزدیک به علی لاریجانی، جزئیات بیشتری در این باره مطرح کرد. او ضمن تمجید از علی لاریجانی درباره وی می‌گوید: «علی لاریجانی یک سرمایه بزرگ برای نظام است. او دازای پختگی لازم در استراتژی و اجراست و به هیچ‌وجه تک‌بعدی نیست.» حقیقت پور در ادامه درباره لاریجانی می‌گوید: «آقای لاریجانی هم کار اجرایی کرده است و هم کار امنیتی و هم فرهنگی و در عین حال یک شخصیت کاملا علمی است. در ابعاد جهانی هم شناخته شده است. مورد وثوق نیروهای سیاسی و مذهبی است. خاطر من هست وقتی به نجف رفته بود، مراجع نجف به او احترام ویژه‌ای می‌گذاشتند و مراجع عزیزمان در قم هم با او همین‌طور رفتار می‌کنند و همیشه احترام او را داشته‌اند. اکنون هم که مقام معظم رهبری او را به سمت مشاور خود و عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام منصوب کرده‌اند.» حقیقت پور درباره نقش لاریجانی در قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین هم گفت: «آقای لاریجانی علاوه بر موارد فوق نقش ویژه‌ای در قرارداد راهبردی ایران و چین دارد و او برای پیگیری این قرارداد مهم، مدنظر رهبر انقلاب بود تا بتواند مناسبات ایران و چین را در این قرارداد مدیریت کند تا سندی اجرائی و عملیاتی به ثمر بنشیند. او فردی مطمئن نزد رهبر انقلاب است.»

علی لاریجانی میوه ۴۰ سال سیاست ورزی اش را می‌چیند؟ // علی لاریجانی روزگار پساپارلمانی‌اش را در شرایط جدیدی می‌گذراند. او اکنون تجربه ۴ دهه تعامل و تقابل با جریان‌های سیاسی کشور در صدا و سیما، دولت اصلاحات، شورای امنیت ملی، دولت‌های احمدی نژاد و مجالس هشتم، نهم و دهم را در کارنامه اش ثبت کرده است. جایی که صبوری و میانه روی در یک سو و قاطعیت و جدیت در سوی دیگر، او را به یک چهره قابل اعتماد، امین و آرام تبدیل کرده است. شرایطی که فیلسوف دیپلمات را نه تنها از جرگه سیاست کنار نزده، بلکه وی را با قدرتی بیشتر به سپهر سیاسی کشور باز گردانده است. لاریجانی اکنون پخته‌تر و ورزیده‌تر از گذشته برند خود را ثبت کرده است. عنوان مشاور مقام معظم رهبری را یدک می‌کشد و روزگار سیاست ورزی اش را این بار در سیاست خارجی دنبال می‌کند. جایی که می‌تواند به دور از هیاهو، مقدمات پاستورنشینی‌اش در سال ۱۴۰۰ را نیز فراهم کند البته اگر بتواند با موفقیت قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین را به مرحله امضا و اجرا برساند.

انتقاد تند مطهری از عدم اعتراض ایران به چینی‌ها

علی مطهری نماینده سابق مجلس در به عدم واکنش ایران به اقدام چین علیه مسلمانان واکنش نشان داد. **رویداد ۲۴** مطهری در این باره نوشت: مایه سرشکستگی برای جمهوری اسلامی است که آمریکا به رفتار چین در اردوگاه‌های اجباری همراه با شکنجه مسلمانان منطقه سین کیانگ برای محو کامل فرهنگ اسلامی از آن منطقه اعتراض می‌کند، اما ایران به خاطر نیاز اقتصادی مهر سکوت بر لب زده است. مسلمان چینی فرقی با مسلمان یمنی یا فلسطینی ندارد.

- روزنامه حامیان ولایت:

مسیر صحیح توسعه مناسبات اقتصادی با دنیا: درهای قدرت اول اقتصادی دنیا به روی ایران باز است / بی‌برنامه‌گی؛ مهمترین مانع برای استفاده از ظرفیت چین

کشورهای دوست مانند چین، روسیه، ونزولا، عراق و غیره فرصت مناسبی برای بازاریابی کالاهای ایرانی، تأمین نیازهای کشور و جذب سرمایه‌گذار است، ظرفیتی که امروز دولت هم تا حدودی به آن پی برده است رهبر معظم انقلاب روز گذشته در سخنرانی زنده تلویزیونی عنوان فرمودند: «ما هم امکاناتی در درون داریم، هم امکانات بین‌الملل داریم. ما هم می‌توانیم در داخل تولید کنیم و امکانات فراوان گوناگون علمی، اقتصادی و غیره بجوشد از داخل، هم می‌توانیم در عرصه جهان، عرصه بین‌الملل [فعالیت کنیم]. ما دوستان خوبی داریم، با این دوستان می‌توانیم کار کنیم. .. ما دوستان مؤثری در دنیا داریم. البته این جور نیست که ما به دولت‌های دوست خودمان تکیه بکنیم؛ نه، تکیه ما به خدای متعال و به خودمان است.» اشاره معظم له به دوستان در عرصه بین‌المللی نکته‌ای است که در سال‌های اخیر کمتر به آن‌ها توجه شده است. مردم ایران با شنیدن عبارات «مذاکره»، «روابط بین‌الملل»، «دیپلماسی»، «وزارت خارجه» و از این قبیل تنها به یاد توافقنامه عبرت‌انگیز برجام، مذاکرات هسته‌ای، مذاکره با اروپایی‌ها و ضمانت امضای کری می‌افتند.

*ظرفیت‌های بین‌المللی فراموش شده // در تمام سال‌هایی که زمان، انرژی و ظرفیت کشور با وجود نصایح و فریادهای دلسوزان نظام، معطوف به انعقاد این قرارداد تأسف برانگیز و چانه‌زنی با آمریکایی‌ها و اروپایی‌های بدعهد بود، فرصت‌هایی در حوزه بین‌الملل در حال از بین رفتن در اختیار ما بود؛ فرصت‌هایی که بالاخره دولت تدبیر و امید نیز آن را تا حدودی درک کرد و مقداری درصد استفاده از این ظرفیت‌ها برآمد. این فرصت‌ها کشورهای دوستی بودند که از ارتباط با ایران استقبال می‌کردند. مهمترین این کشورها شاید چین و روسیه بودند و کشورهای نظیر ونزولا، عراق و سوریه نیز بودند که علاوه بر این که می‌توانستند بسیاری از مایحتاج ما را چه در جایگاه تولیدکننده و چه در جایگاه واسطه گر در شرایط تحریمی کنونی کشور برای ما تأمین کنند، بلکه ما نیز می‌توانستیم به عنوان صادر کننده بازار این کشورها را با عرضه محصولات باکیفیت به دست بگیریم. کشور ما ظرفیت‌های صادراتی بسیاری دارد که در صورت تأمین بازار هدف می‌تواند ارزآوری خوبی برای کشور داشته باشد و مشکل کمبود ارز در کشور که به سبب آن گرانی ارز و وضعیت کنونی بازار ارز حاصل شده است را حل کند که نفت و تولیدات نفتی و پتروشیمی یکی از این محصولات است.

*دوستان بین‌المللی فرصتی برای ارزآوری // در این رابطه مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین، چند روز پیش در نشست مجازی فرصت‌های بازرگانی با کشور چین با بیان این که تعامل ما با کشور چین به صورت جدی پس از جنگ تحمیلی آغاز شد، افزود: در حال حاضر ۲۶ درصد از صادرات غیرنفتی ایران به چین صورت می‌گیرد. با توجه به تأکید اقتصاددانان و فعالان عرصه اقتصادی کشور مبنی بر لزوم توجه به صادرات غیرنفتی و تلاش برای کم کردن سهم نفت در بودجه کشور، توجه به این ظرفیت‌ها می‌تواند بسیار مهم باشد که البته گام‌هایی نیز در این رابطه برداشته شده است.

*جذب سرمایه از کشورهای دوست // جذب سرمایه دیگر نقطه امیدبخش در رابطه ایران با کشورهای دوست خود می‌تواند باشد. در شرایط کنونی کشور که به دلیل افت شدید قیمت نفت و مسائل دیگر، دولت با کمبود بودجه روبرو است، جذب سرمایه از کشورهای خارجی برای پیشبرد اهداف عمرانی ما در قالب تفاهم نامه های برد-برد می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. بسیاری از طرح‌های عمرانی در کشور وجود دارد که می‌تواند درآمدزا باشد ولی برای شروع نیاز به سرمایه‌های هنگفت و قدرت خطرپذیری بالا دارد. محدود کردن دامنه سرمایه‌گذاران به داخل کشور ممکن است فرصت بهره‌گیری از چنین سرمایه‌هایی برای رشد عمرانی کشور، اشتغال‌زایی و ارزآوری را از ما سلب کند. در واقع در شرایط کنونی تحریم، یکی از بهترین شیوه‌ها برای تأمین کالا و سرمایه مورد نیاز کشور همین کشورهای دوست هستند که در صورت مدیریت صحیح می‌توانند تحریم‌ها را تا حد زیادی بی‌اثر کنند.

*درهای قدرت اقتصادی اول دنیا به روی ایران باز است // یکی از مهمترین کشورهای دنیا با رتبه اول و یا دوم اقتصادی جهان چین است. کشور ما در حالی با نگاه به غرب خود را به ورطه تحریم انداخته و اصطلاحاً خود-تحریمی پیشه کرده است که به راحتی امکان ورود و استفاده از بازار بسیار بزرگ واردات و صادرات قدرت اول یا دوم اقتصادی جهان را در اختیار دارد. حسین ملانک، سفیر سابق ایران در چین نیز در این رابطه به صاحب نیوز گفت: در ابتدای انقلاب میزان روابط اقتصادی خارجی ایران ۲۰ میلیون دلار و میزان روابط اقتصادی خارجی چین نیز در آن زمان همین مقدار بود اما الان میزان روابط خارجی چین به رقم بیش از یک تریلیون دلار رسیده در حالی که روابط خارجی کشور ما نزدیک ۱۵۰ میلیارد دلار شده است. این کارشناس مسائل آسیا اظهار کرد: چین یک قدرت بزرگ به مفهوم بازار بزرگ است که هم بزرگترین مصرف‌کننده و هم بزرگترین تولیدکننده است ولی سهم ایران در روابط تجاری بین‌المللی چین، کمتر از یک درصد روابط خارجی این کشور پهناور است.

*مهمترین مانع ایران برای استفاده از ظرفیت چین، نداشتن برنامه است // ملانک مهمترین مشکل ایران برای استفاده نکردن از این ظرفیت و فرصت بزرگ را نبود برنامه دانست و اظهار کرد: کشور ما برنامه مشخصی برای توسعه اقتصادی روابط با کشورهای مختلف دنیا از جمله چین ندارد و زمانی چین می‌تواند به بازار فروش کالای ما تبدیل شود که برای آن برنامه داشته باشیم. سفیر زمان دولت اصلاحات در چین اظهار کرد: چین روزانه ۱۲ میلیون بشکه نفت وارد می‌کند که حدود ۵۰۰ هزار بشکه آن را کشور ما تأمین می‌کند ولی کشور ما در مقابل این فروش برنامه‌ای برای توسعه روابط اقتصادی و استفاده از این بستر ندارد. وی در پاسخ به این سؤال که فارغ از آن چه وی آن را بی‌برنامگی کشور در ارتباط با روابط اقتصادی با چین می‌خواند، چرا بخش خصوصی موفق به استفاده از این ظرفیت نشده است، گفت: چین پتانسیل بزرگی است ولی بخش خصوصی تا الان ظرفیت خود را برای ارتباط اقتصادی با چین نشان نداده است. این کارشناس مسائل آسیا با تأکید بر این که قبل از واردات از این کشور باید مراقب ضربه نخوردن صنایع داخلی باشیم، تصریح کرد: چینی‌ها هیچ مانعی برای صادرات ما ندارند اما تنها مسأله آن‌ها گزاره‌ای است که چند دهه پیش اروپایی‌ها می‌گفتند و شرط آن‌ها این بود که اگر ما میخواهیم چیزی به این کشور صادر کنیم باید تضمین کنیم که می‌توانیم تا ۱۰ سال این کالا را به کشورشان صادر کنیم در حالی که بخش خصوصی ما به دلایل مشکلات داخلی و سیاست‌های داخلی نتوانسته‌اند این قدر رشد پیدا کرده و ظرفیت کسب کنند. ملانک با بیان این که فعالان بخش خصوصی ما امکان محدود داشته و کوچک هستند، تشریح کرد در حالی که کشور ما صادرات ۱۰ میلیون دلاری بخش خصوصی ما برجسته نشان داده می‌شود که این ارقام در تجارت بین‌المللی که با ارقام در اندازه ۲۰۰ میلیون دلار سروکار دارد ناچیز بوده و اصلاً به چشم نمی‌آید. به نظر می‌رسد احیای مسیر ابریشم در آسیا که مورد توجه هر دو کشور ایران و چین است این فرصت را فراهم کرده است که در عین توسعه مناسبت‌های بین دو کشور، تجار و فعالان اقتصادی برای قرار گرفتن در بازار بین‌المللی و توسعه تجارت خارجی ایران قدم بردارند. منبع: صاحب نیوز

- دیپلماسی ایرانی:

رقابت واشنگتن-پکن و رای شرق آسیا / چین کارت ایران را بازی می کند

کد : ۱۹۹۲۸۲۳ / توافق همکاری اخیرا بین چین و ایران پیامدهای استراتژیک بسیار گسترده ای در خاورمیانه و آسیای جنوبی خواهد داشت. هرچند آمریکایی ها دوست دارند یک بار برای همیشه از این مناطق فاصله بگیرند، واقعیت این است که رقابت آمریکا با چین یک مساله جهانی خواهد بود. نویسندگان: ولی نصر و آرن طباطبایی / دیپلماسی ایرانی: ایران اوایل ماه ژوئیه اعلام کرد که در حال مذاکره برای توافق ۲۵ ساله با چین است که تجارت، انرژی، زیرساخت ها، ارتباطات از راه دور و حتی همکاری های نظامی را شامل می شود. برای ایران، چشم انداز مشارکت استراتژیک با چین در زمان حیاتی مطرح شده است: دولت ایران با نارضایتی گسترده مردمی از نابسامانی شرایط اقتصاد داخلی که در پی تحریم های آمریکا و کووید-۱۹ تشدید شده، مواجه است. آنچه شرایط را دشوارتر ساخته، یک سری انفجارها در سراسر ایران بوده که احساس دولت این کشور درباره تحت محاصره قرار گرفتن را تشدید کرده است؛ آسیب ناشی از این انفجارها به دو سایت مرتبط با برنامه های هسته ای و موشکی ایران یک سری گمانه زنی ها درباره خرابکاری خارجی، توسط ایالات متحده و اسرائیل برای خنثی کردن قابلیت های ایران، را در پی داشتند. در چنین شرایطی، خبر توافق بزرگ با چین می تواند یک اتفاق مثبت برای دولت ایران باشد و حتی می تواند به این کشور در حفظ وضعیت موجود تا انتخابات ریاست جمهوری نوامبر ۲۰۲۰ آمریکا کمک کند. نتیجه انتخابات آمریکا در تعیین مسیر روابط ایالات متحده و ایران و سرنوشت توافق هسته ای سال ۲۰۱۵ نقش قابل توجهی خواهد داشت. ایران در تاریخ روابط خارجی خود هرگز به اتحاد بسیار نزدیک با یک قدرت بزرگ تمایل نداشته و هرگز به پذیرش قیومیت اقتصادی واکنش مثبتی نشان نداده است. با توجه به مناقشات داخلی بر سر روابط ایران با چین، این احتمال وجود دارد که مجلس از تصویب توافق ۲۵ ساله خودداری کند. اما از سوی دیگر، اقتصاد ایران از سال ۲۰۱۸ که دولت دونالد ترامپ از برجام عقب نشینی و کارزار «اعمال فشار حداکثری» را اعمال کرد، در حال سقوط آزاد بوده است. فشارهای گسترده داخلی بر دولت رئیس جمهوری حسن روحانی و به طور کلی بر جمهوری اسلامی را نیز نمی توان نادیده گرفت. توافق با چین این امکان را برای دولت روحانی فراهم می آورد تا نشان دهد همه تخم مرغ های خود را در سبد غرب قرار نمی دهد و این پیام را به مردم ایران می رساند که منزوی نیستند و حتی شاید با وجود تحریم های آمریکا، از پیشرفت های اقتصادی بهرمنند شوند. در سطح بین المللی، ایران همواره به دنبال برقراری توازن بین یک قدرت بزرگ در برابر دیگری بوده است. ایران در یک دهه گذشته در واکنش به فشارهای دیپلماتیک و اقتصادی ایالات متحده، از نظر امنیتی به روسیه و در بخش های کلیدی اقتصادی به چین روی آورد و دولت روحانی با اروپا نیز ارتباط برقرار کرد. اکنون، در میانه افزایش تنش های بین چین و آمریکا، ایران برای تقویت اقتصاد خود و برقراری توازن در برابر ایالات متحده به چین روی آورده است. روابط نزدیک تر با چین برای ایران به معنای اهرم قدرتمندتر در مذاکرات آتی احتمالی درباره برجام با اروپا و آمریکا و در برخورد با رقبای منطقه ای مانند عربستان سعودی و امارات متحده عربی است. در مقابل، مشارکت استراتژیک با ایران برای چین به مثابه میدان مین است. اگرچه چین به تجارت خود با ایران و سرمایه گذاری در زیرساخت های این کشور ادامه داده، اما تعمیق پیوندها می تواند به افزایش خشم آمریکا در یک موقعیت مهم و از نظر دیپلماتیک حساس، شود. چین با قرار دادن خود در معرض تحریم های ایالات متحده، خطر از دست دادن دسترسی به بازار ایالات متحده را به جان می خورد. جای تعجب ندارد که در قیاس با مقامات ایرانی، چینی ها نسبتا درباره مذاکرات ساکت بوده اند. به طور مشابه، چین نمی خواهد دیگر شرکای خود در منطقه یعنی اسرائیل یا عربستان سعودی را که هر دو درگیر جنگ های نیابتی و عملیات خرابکارانه پنهانی علیه ایران

هستند، ناراحت کند. با این حال، چین آشکارا برای توافق جدید با ایران، یک بازیگر بزرگ و مهم منطقه ای که منابع انرژی گسترده و پتانسیل اقتصادی عظیمش آن را به یک گزینه طبیعی در ابتکار عمل کمربند و جاده چین تبدیل کرده، اهمیت زیادی قائل است. چین بیشتر هم نفت ایران را با تخفیف خریداری می کرد که این مساله برای بزرگ ترین مصرف کننده انرژی در جهان مزیت کمی نیست. به علاوه، چین شریک تجاری اصلی ایران و تامین کننده اصلی ماشین آلات سنگین و کالاهای تولیدی برای این کشور به شمار می رود. چین به طور گسترده تر در یک دهه گذشته به غرب آسیا علاقه بیشتری نشان داده است. حامی اصلی سازمان همکاری های منطقه ای شانگهای به شمار می رود و تاکنون بالغ بر ۵۷ میلیارد دلار در پاکستان سرمایه گذاری کرده است. با توجه به آمادگی ایالات متحده برای ترک افغانستان، مشارکت با ایران به معنای نزدیکی بیشتر به راهروی استراتژیکی از آسیای میانه تا دریای عرب است. چین حتی ممکن است کنترل بندر چابهار ایران را در دست بگیرد. هند، رقیب اصلی چین در آسیا، در واکنش به توسعه بندر گوادر پاکستان، در چابهار سرمایه گذاری کرده بود. توافق ۲۵ ساله جدای از فراهم آوردن فرصتی برای کنترل چابهار و ایجاد مسیرهای تجاری انحصاری از چین به آسیای میانه، همچنین فرصت هایی را در توسعه تاسیسات دریایی در خلیج عمان برای چین فراهم می کند. اگرچه ایالات متحده مدت هاست که می خواهد از خاورمیانه دور شود و بیشتر به چین توجه کند، اما توافق نوظهور چینی-ایرانی نشان می دهد که این دو صحنه به هیچ وجه از یکدیگر جدا نیستند. ایالات متحده با افزایش فشارها بر چین و ایران، این دو کشور را به اتخاذ جبهه مشترک ترغیب کرده است. اگرچه روابط چینی-ایرانی در مدت زمان کوتاه به یک محور جدید ضدآمریکایی تبدیل نمی شود، اما مذاکرات اخیر نشان می دهد که چنین احتمالی اصلا دور نیست. برای سیاست گذاران خارجی در آمریکا بهتر است که این مساله را نادیده نگیرند که رقابت استراتژیک با چین تنها به شرق آسیا محدود نمی شود. منبع: [پراجکت سیندیکت / مترجم: طلا تسلیمی](#)

- گسترش:

پیشنهادی برای همکاری خودرویی با چین

احمد نعمت بخش - دبیر انجمن خودروسازان ایران / در رابطه با همکاری با کشور چین باید گفت یک سری شرکت های چینی مانند شریک مدیران خودرو که به ایران سرمایه آوردند از ایران نرفته و فعالیت خود را انجام می دهند. امیدوارم شرکت های دیگری که می خواهند با چینی ها کار کنند سعی داشته باشند به نحوی شراکت صورت پذیرد که سرمایه به ایران بیاورند. در این صورت هر اتفاقی نیز بیفتد مانند سایر شرکت ها از ایران نخواهند رفت. به هر ترتیب فکر می کنم با این قرارداد ۲۵ ساله شرکت های چینی با دلگرمی بیشتری در ایران خواهند آمد. اما باید سیاست گذاری ما به نحوی باشد که منجر به ساخت داخل شود. خودروهای چینی آنطور که باید و شاید ساخت داخل ندارد و نیاز است سیاست وزارتخانه به نحوی باشد که موجب افزایش میزان داخلی سازی شود. در نتیجه میزان وابستگی و مصارف ارزی ما کمتر خواهد شد. آقایانی که مرتب به چین می روند می گویند که هر ۶ ماه یکبار تحول عظیم در آنجا رخ می دهد. پیشرفت آن ها نسبت به بقیه دنیا متفاوت است و از لحاظ تعداد تولید خودرو نیز حرف اول را در جهان می زنند. در صنعت خودروی الکتریک آن ها پیشتاز شدند و ما باید شرکت ها بتوانند با آن ها جوینت شوند و دانش تولید خودروی برقی را به ایران بیاورند. گفته می شود که ۶۰ درصد قطعات خودروی وارداتی آمریکا از چین است. چینی ها پیشرفت قابل توجهی پیدا کردند و از قطعات درجه ۱ تا درجه ۵ را تولید می کنند. مدیران ما باید بتوانند قطعات با کیفیت از آن ها بخرند. پیشنهاد من این است که اگر دولت اجازه دهد یک شرکت چینی بیاید در ایران و از A تا Z سرمایه گذاری انجام دهد و با سیاست های وزارتخانه کاری کند که ساخت داخل انجام شود به نظر می رسد که تحول بسیار عظیمی در صنعت خودرو رخ خواهد داد.

- خبرگزاری فارس:

قدرت نمایی چین به آمریکا با رونمایی از بمب افکن راهبردی «شیان اچ-۶»

ارتش چین حین یک رزمایش از یک فروند بمب افکن راهبردی خود که قادر به انجام ماموریت در هرگونه شرایط آب و هوایی است، برای نخستین بار به طور رسمی رونمایی کرد. به گزارش گروه بین الملل خبرگزاری فارس، با تشدید تنشها در دریای چین جنوبی و اعزام رزمناوهای آمریکا به منطقه، ارتش جمهوری خلق چین همزمان با برگزاری یک رزمایش، یک بمب افکن راهبردی خود را به نمایش گذاشت. به نوشته «دیفنس ورد» این بمب افکن «H-6J» (شیان) نام دارد و در حال حاضر دور برد ترین هواپیمای نظامی ارتش این کشور است. این بمب افکن راهبردی قادر به حمل ۷ تیر موشک کروز ضد کشتی فراصوت «YJ-12» است. این نخستین بار است که ارتش چین به طور رسمی این هواپیمای بمب افکن را به نمایش گذاشته است. به گفته منابع مطلع، این هواپیما در هر نوع شرایط آب و هوایی قادر به اجرای ماموریت است و دقت هدف گیری بالایی دارد. به گفته مقامات آمریکایی، این بمب افکن قابلیت سوختگیری هوایی را نیز دارد. ارتش چین در سال ۲۰۱۸ این بمب افکن را برای آزمایش در دریای چین جنوبی به پرواز درآورد. به دلایل امنیتی مشخصات بیشتری از این بمب افکن منتشر نشده است. چندی قبل نیز همزمان با شدت یافتن تنشهای آمریکا و چین، برخی رسانه های آمریکایی به آماده شدن یک بمب افکن پنهانکار و فراصوت چین به نام «شیان-اچ۲۰» اشاره کردند. به نوشته وبگاه شبکه خبری «فاکس نیوز» این بمب افکن فراصوت برد عملیاتی نیروی هوایی چین را افزایش داده و گفته میشود سال جاری آماده حضور در ارتش این کشور است. این بمب افکن پنهانکار تمام شبه جزیره کره، استرالیا و ژاپن را در برد خود دارد و چالشی برای ایالات متحده محسوب میشود. بنابر اعلام سازمان اطلاعات دفاعی ارتش آمریکا، این بمب افکن با نمونه های آمریکایی «بی-۱»، «بی-۲» و «باکدا» روسی قیاس میشود. انتهای پیام. /

خبرنامه: - حدیث هفته (۲۰):

«حوادث ناگوار و ثواب آخرت» (بمناسبت ولادت امام الهادی "ع")

امام علی النقی الهادی که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

**إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الدُّنْيَا دَارَ بَلْوَى وَالْآخِرَةَ دَارَ عُقْبَى وَ جَعَلَ بَلْوَى الدُّنْيَا لِثَوَابِ الْآخِرَةِ سَبَبًا،
وَأَثَابَ الْآخِرَةَ مِنْ بَلْوَى الدُّنْيَا عَوَاضًا**

خداوند دنیا را منزل حوادث ناگوار و آفات، و آخرت را خانه ابدی قرار داده است و بلای دنیا را وسیله به دست آوردن ثواب آخرت قرار داده است و پاداش اخروی نتیجه بلاها و حوادث ناگوار دنیاست.

(اعلام الدین، ص. ۵۱۲)

«نحوه جبران شکست ها»

امام علی النقی الهادی که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

أَذْكَرُ حَسْرَاتِ التَّفْرِيطِ بِأَخْذِ تَقْدِيمِ الْحَزْمِ

به جای حسرت و اندوه برای عدم موفقیت‌های گذشته، با گرفتن تصمیم و اراده قوی جبران کن.

(میزان الحکمة، ج. ۷، ص. ۴۵۴)

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «««

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

(فقط پیامک): ۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>